sanct⁹ Thomas q illud consiliū ē instru
mentū necessariū vt refrigeret amor di
uiciaꝝ ⁊ pueniat ad pfectōez caritatis.
Consiliū est etiā de castitate vñ dr. sunt
eunuchi qui castrauerūt seipos ꝓpt reg
nū celoꝝ. Math. xix. Itē Gladio dis
cretōs dēm⁹ abscindere oīs occasiōes
pcti recedēdo a mala societate q̄ ē occa
sio mali. nā nō bibere vinū forte. nō cōe
dere carnes. nō ducere vxorē sunt instru
mēta ad hoc vtilia vt subicitis carnalibꝫ
delectacōnibꝫ. Cor hoīs in solo creatore
delectet. Itē fugere dignitates placōes
ꝯsiliū ē. Math. xx. Si q̄s vult int vos
maior fieri. fiat minister vr ⁊c. Perfec
tio ḡ xp̄iana plus stet in obseruancia man
datoꝝ dei q̄ꝫ ꝯsilioꝝ. Auctas. Finis p
cepti ē caritas. j. ad Thi. j. Alia auctas
ē ipius Dauid in ps. c. xviij. Oīs ꝯsu
macōis vidi finē. i. pfectōis. latū manda
tū tuū nimis. ¶ Secundū istā ꝯdicōem
mādata sunt duo solū. Sicut em̄ duabꝫ
tibijs ambulam⁹ ¶ Ita in scitate vite du
abus mādatis ambulam⁹ q̄ sunt. Dili
ges dn̄m deū tuū ex toto corde tuo. ⁊ ex
tota aīa tua. ⁊ ex tota mēte tua Hoc est
maximū ⁊ primū p̄ceptū. scdm āt ē simi
le huic. diliges ꝓximū tuum sicut teip̄m.
In hijs duobus mādatis vniuersa lex
pēdet ⁊ ꝓphe. ḡ si fiat q̄stio q̄t sunt man
data. Rn̄deo si loq̄mur de mandatis in
quātū sūt incremētū p̄mioꝝ. dico q duo
sunt. ¶ Quinta ꝯdicō mandatoꝝ est q
sunt regula ⁊ nor ma vite. Qui vult re
gere vitā suā s̄m intellectū naturalē so
lū vl s̄m sensualitatē. vl s̄m ꝯsuetudinē
malā alioꝝ. vl p̄rie vt de foris vl ferijs
in diebꝫ festiuis. deficiet ⁊ peccabit. Et si
dicat rex p̄uilegiat ⁊c. solucō ¶ Rex non
p̄t dispensare ꝯtra dei mandata ⁊c. Ido
dt xp̄s. Si vis ad vitā ingredi s̄ua mā
data Math. xix. Nō em̄ dicit. s̄ua inclīa
cōes. vl s̄ua ꝯsuetudīes. Et iuxta istam
ꝯdicōz nō ē nisi vnicū p̄ceptū. sic nec ī to
to corpe nō ē nisi vnū caput. a quo ꝓce
dit tota gubernatio hoīs. qꝛ ibi sunt oīs
sensus ⁊ iudiciū rōis ⁊ imaginatio. ⁊ sic
tota regula moralis vite reducit ad vni
cū p̄ceptū qd est. Qīa q̄cūq vultis vt
faciāt vob hoīes ⁊ vos facite illis hec ē
lex ⁊ ꝓphete. Math. vij. Si habes s̄uito
res ⁊ inimicos. n̄ vis q s̄uitores vadāt
ad loq̄ndum vl habeāt ꝯsilia cū eis. vel
q recurrāt ad eos in suis necessitatibꝫ te
despecto. Iō nō vadas ad vicia ⁊c. Itē
nō velles q s̄uitores tui loq̄rent maluz
de te. Iō nō sumas nomē dei tui inuanū.
Itē vis q s̄uitores tui. q̄bꝫ das ꝓuisio
nē s̄uiāt tibi. Iō tu in dn̄ica s̄uias dn̄o
tuo. Itē si vis vt filij tui honorent te. tu
honora ꝑntes ⁊ sic de alijs. pz q istud p
ceptū est caput alioꝝ. d isto dt thema. sic
mādatū dedit mihi pr sic facio. Deo ḡ.

¶ Dn̄ica. xix. p⁹ festū scē t̄nita. s̄mo. j.

Ascendēs ihe
sus ī nauiculam trāsfretauit
⁊ vcit in ciuitatē suā. Verbū
istd hēt origialit. Math. ix. Et r̄citatie
ī euāgelio hodierno. Itē s̄mo ī pn̄ti erit
de euāgelio h⁹ dn̄ice. ⁊ hēbim⁹ mediā
te dei gr̄a mltas bonas doctrīas specula
tiuas ad illuīacōez intellect⁹ ⁊ morales
ad nr̄am instructōz vite. Salutet ꝟgo.
In sācto euāgelio hodierno declarāt tria
mag̃ de dn̄o ⁊ saluatore nr̄o ¶ Primo
pn̄tia gr̄osa. ¶ Scdo demēcia copiosa.
¶ Tercio potēcia ꝟtuosa. In hijs trib⁹
stat totū euāgeliū hodiernū ⁊ d p̄mo scz
d pn̄cia gr̄osa qꝛ gr̄ose se on̄dit in q̄dā ci
uitate. de b dt thc. Ascēdēs ihus ⁊c. In
q̄. s. desiderabat exq̄ xp̄s incepit p̄dicare
noluit q̄escē ī vna cītate seu ī vna villa.
sic sol nō q̄escit exq̄ orit. qꝛ si q̄escere in
vna ꝑte n̄ illūiarz ī alā. nec calefacēt nec
fructificarz. ita d xp̄o q̄ vcit ad illūiand ī

fide catholica. ad calefaciendū in deuotione. ⁊ fructificandum in operibus penitencie. Ideo laborabat nō solū per terram. ꝫ etiam per mare. Ideo dicit Ascendēs ihus ⁊c̄. Nota ciuitatē suam scz ꝯuersationis ⁊ habitacōis. quia licet esset dominus oīm noluit tm̄ habere ciuitatē ꝓpriam Sz quia illa ciuitas capharnaū erat maior ⁊ p̄ncipalis in prouincia galilee. in q̄ xp̄us incepit predicare. vt dicit Mathei q̄rto. Et quia in illa ꝯuersabatur reputabatur ciuis illius ciuitatis. quēadmoduz dicitur de aliquo oriundo vel habitante In aliqua ciuitate. Ecce ciuitas vestra licet parū ibi habeat quia regis est vl' imperatoris. Ita de xp̄o. Et hoc tangit omelia hodierna dicens. Creator rerū orbis terre dn̄s postq̄ꝫ se ꝓpt̄ nos nr̄a angustarat in carne. cepit habere humanā patriā. cepit iudaice ciuitatis esse ciuis. Et de hoc ad lr̄am loq̄tur thema. Ascendēs ihus in nauiculā trāsfretauit. ⁊ veīt in ciuitatez suā. Mō ītrem⁹ secreta. In v̄bo thematis tangūt̄ nouē secreta magna.

Primū incarnationis

Secundū conuersationis.

Tercium passionis.

Quartū resurrectōis. Quintū ascensiōis. Sextū gub̄nacōis. Septimū iustificacōis. Octauū iudicialis examīacōis Nonū regressionis ī celū.

Dico p̄mo. ꝙ oñdit̄ secretū sacre incarnacōis cū d̄r. Ascēdēs ⁊c̄. ꝟm istā expositiōez nauis ē natura hūana. rō qꝛ ad formā nauis hūit ꝓram strictā ī p̄ncipio generis hūani. nā solū habuit duas tabulas scz adā ⁊ euā ī natura gr̄a d̄i firmat̄. In medio scz ī xp̄i aduētu fuit lata quia tm̄ credit̄ fuisse maior mlt̄itudo gētiū. ⁊ extūc q̄i ī fine angustat̄. qꝛ mds depopulat̄ ꝓpt̄ guerras ⁊ fames ⁊c̄. De ista naui ꝓuer. vl. Facta ē q̄i nauis īstitor̄. In ista naui ascēdit xp̄s qñ ī vt̄o v̄gis assūpsit naturā hūanā. scz corp⁹ ⁊ aīaz. Nota d̄t ascēdit ⁊ nō d̄t int̄uit. nos ōs īt̄m⁹ in ista naui ꝑ portā sentine cum peccato. ꝫ xp̄us non sic. sed ascendit ⁊c̄. Et transfretauit ⁊ venit in ciuitatē suā scz in mūduz. licet nō cognouerūt eum. In ꝓpria venit. ⁊ sui eū non receperūt. Joh. j.

Secundū secretū est de sua v̄tuosa conuersacōe. ꝟm hoc tunc nauis est penitencia. Rō vt supra. qꝛ penitencia a principio est stricta. qñ homo incipit penitere valde penale est. sicut est ieiuniū, ciliciuz vigilie ⁊c̄. Sz paulatim dilatat̄. qꝛ nō tm̄ grauāt penitencie qñ homo est assuetus ꝫ in senectute stringit̄ ꝓpter tediuz licet nō tm̄ q̄ꝫtuz a p̄ncipio De hac xp̄s Math. vij. Intrate ꝑ angustā portam. De ista p̄t eciā dici illud ꝓuerb. vltimo Facta est quasi nauis institoris. de lōge portās panē suuz. i. merces animaꝝ. Ista nauis est de trib⁹ coopturis.

Pr̄ia stricta est contricōnis

Secunda confessionis

Tercia satisfactōnis. Ideo xp̄s. Penitenciā agite. i. intrate in naui penitēcie: appinquabit enī regnū celorū. Mat. iiij In ista naui ascendit Ihs statim scz in natiuitate. qꝛ nō in pallacō seu in domo. nec in camera. ꝫ in diuersorio voluit nasci ⁊ ī hyeme. ⁊ nō legit̄ ꝙ ibi esset ignis etc̄. Sz v̄go Maria posuit eū in presepio. Dicūt aliqui doctores ꝙ hoc iō fec̄. vt in capite calefieret ab anhelitu bouis et ī pedib⁹ ab asino. Itē fuit recepcō circūcisiōis. Itē fuga exilij in egiptū. Itē iuit ꝑ terrā ⁊ ꝑ mōtes dormiuit sup̄ terram. Ascendēs Ihs in nauiculā. i. in altiori gradu penitēcie q̄ꝫ vnq̄ꝫ fuerit. xxxiij ānis nauigauit. ⁊ veīt in ciuitatē suā. scz ihrl'm ad portū passiōis. Rōnez assigt̄ Lucas euāgel'. di. Nō capit sup̄ scp̄tura ꝓphām. i. xp̄m perire ext̄ ciuitatē ihrl'm. Luc. xiij. Terciū secretū est de sua bn̄dicta passiōe. ꝟm ꝫ nauis ē crux. Rō qꝛ si crux filo liniaret̄ faceret figurā nauis. Cū ista oz nos nauigare ad celū. Si q̄s vult venire post me abneget semetipsuz

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Et tollat crucē suā ⁊ seq̄t̄ me. mat. vj.
In ista naui ascēdit ihus in monte calua
rie qñ fuit sibi dictū. Ihs despectuose ⁊
denudat⁹ remā sit tot⁹ excoriat⁹ ⁊ fuit si
bi dictū. ꝓicias te sup lignū dur ⁊ stric
tū tunc xp̄s incepit nauigare mare mor
tis ⁊ venit in ciuitatē suā inferni. dñs v
niuersoꝝ tu es hic. Hester. xiij. ¶ Quar
tū secretū ē de sua resurrectiōe glosa. ꝑm
hoc nauis fuit corpus mortuū. ꝙ erat in
monumēto. Et in die resurrectōis aīma
bñdicta ascēdit in naui corpis ⁊ tñsfreta
uit ⁊ veīt in ciuitatē suā scz ad gloriā im
mortalitatis. Iō h̄ oportuit pati xp̄m ⁊
ita intrare in glaz suā. Lu. vlti. ¶ Quin
tū secretū ē d̄ sua mirabili ascensiōe. ꝑm
hoc nauis fuit societas sanctaꝝ aīaꝝ ⁊ as
cēdit p̄muz ⁊ aīe seq̄bāt̄ ⁊ veīt in cīta
tē suā scz ꝑadisi. de q̄ ī ꝑsona d̄r sua. In
ciuitate scīficata silr requieui. Eccl. xxiiij.
¶ Sextū secretū ē de sua mūdiali gub
nacōe ꝑm hoc. hostia est nauicula in quā
ascēdit xp̄s statī dictis v̄bis ꝯsecratōnis
⁊ in ciuitatē suā scz eccl'iam xp̄ianā. de q̄
Dauid. Gloriosa dicta sunt d̄ te ciuitas
dei. qꝛ rex quotidie venit ꝑm ꝙ ipē ꝓmi
sit. Ecce ego vobiscū sum ⁊c̄. q̄ꝫdiu du
rabit istud sacramētū ⁊ mūdus durabit
⁊ ī illa die in q̄ deficiet mds finiet̄. Sep
timū secretū d̄ hūanali iustificatōe ⁊ ꝑm
hoc nauis est ꝯscientia hūana ad figuram
nauis facta est. qꝛ in p̄ncipio scz puericie
hoīes strictā habēt ꝯscīam. ꝫ postmoduz
dilatat̄ in virilitate. In senectute aūt re
dit ad puerilem statuz. ⁊ in ista ascendit
xp̄us qñ homo ꝯuertit̄ qñ em̄ homo stat
in peccatis. tunc in ista naui nauigat dia
bolus. cū v̄cto aq̄lonari vt ducat ad por
tū inferni. Sed qñ pctōr recognoscat se
⁊ malā vitā quā tenz dicēs. O quā mi
ser ego sum religiosus ⁊c̄. Tūc xp̄s ascē
dit in naui ꝯscientie ⁊ venit in ciuitatē su
am portās ꝑsonā ad portū ⁊ ciuitatē bo
ne vite. d̄ q̄ Eccs. ix. Ciuitas ꝑua ⁊ pau
ci in ea viri qꝛ pauci sunt mō q̄ tenēt bo
nā vitaz. Si in vno monasterio vn⁹ est
multum est. Idem in vno collegio cleri
corum. Idem in vna villa si sit vnus vl'
vna. multū est. ¶ Octauū secretū est d̄
iudiciali examinacōe scz in iudicō ꝑm hoc
nauicula erit nubes. Tunc videbunt filiū
homīs venientē in nube. Luc. xxi. Trans
fretauit de celo ⁊ veniet in ciuitatē suam
scz vniuersitatē oīm gentiū ꝑ examina
cōz dicens. Ecce q̄d feci ego pro vobis
oñdens vulnera vt stellas fulgentes ⁊
vnus angelus portabit crucez. alius cla
uos. alius coronā. alius lanceā. ali⁹ spon
giam. dicens. quid fecistis vos ꝓ me ibi
erit dolor illis q̄ nihil poterīt ostendere.
¶ Nonū secretū est de regressu eius ad
celū postq̄ꝫ ꝯtra malos dederit sententiā
dicēs. Discedite a me maledicti ⁊c̄. mat.
xxv. Tunc subito terra apiet̄ ⁊ absorbe
bit eos ⁊ claudentur in inferno ⁊ in igne
⁊ in fumo ⁊c̄. Etiā si alie pene nō essent
ibi maxima ⁊ inestimabilis eēt miseria.
Et post hoc xp̄s ascendet in nauiculā ec
clesie triūphantis. in q̄ ascendet eternalit̄
regnando. ⁊ veniet in ciuitatē suā sciz pa
radisi. Nomē cītatī ex illa die. dñs ibidē
Amē Ezech. vlt. Ecce q̄re dicit Ascē
dit in nauiculā ⁊ venit in ciuitatē suā. q̄i
tota fides xp̄iana ꝯsistit hic. ¶ Dixi se
cundo ꝙ ostendit̄ de xp̄o clemencia copi
osa cum dicit̄. Et ecce offerebant ei pa
raliticū vsq̄ꝫ peccata tua. Marci secūdo.
Dicitur ꝙ portabat̄ a quatuor ex deuotio
ne portabant eum ad christū qui tot mi
rabilia faciebat quorum fidem vt vidit
xp̄us dixit paralitico. Confide fili remit
tuntur tibi peccata. In hoc innuit xp̄s ꝙ
ille ex peccatis infirmabatur. Ideo dixit.
Confide sciz de sanitate obtinenda. Re
mittuntur tibi peccata que scilicet sunt ra
dix infirmitatis tue. Acsi diceret medic⁹
infirmo postq̄ꝫ esset bene purgatus. Cō
fidite quia vos estis sanatus. quia mala

materia iam expulsa est. Dicatur quomodo hic oēs infirmitates veniūt ex peccatis quia si non fuisset peccatū Ade vel Eue. nunquā fuissemus infirmi nec senes ⁊ sine morte celum ascendissemus. Sed ex peccatis porta fuit aperta ad infirmitates ⁊ miserias ⁊c̄. Ratio quādo homo patit̄. statim debet accusare seip̄m ex aliquo peccato dicens ꝙ venit ex peccato mihi ista infirmitas quia deus non delectatur in tribulatione creature. Ideo statim debet recipere purgationem scilicz confiteri quia ex quo radix infirmitatis eicitur homo curatur. alias sanitas nō obtineret̄. Ideo medici habēt p̄ceptū sub pena peccati mortalis vt añ om̄ia faciāt cōfiteri infirmū p̄usq̄ recipiāt in cura. Et esset bonū ꝙ añq̄ eū accederet facerz eū ꝯfiteri ne post diceret īfirm⁹ Ego sñ mortuus. ⁊ aīa curata. leui⁹ curat̄ corp⁹ Sz media aliq̄ prochdolor nō ꝟuant modo istā practicā ideo ⁊c̄. Sed xp̄us vt bonus medicus ꝓuidit p̄mo aīe remittēdo pctā ⁊ post curauit corpus. Jō Grego. Nulla nocebit aduersitas si nulla d̄aret̄ iniq̄tas. Sz est hic q̄stio. Si infirmitas venit ex pctō q̄d dicem⁹ d̄ pueris q̄ nūq̄ peccauerūt ⁊ tñ infirmant̄. Rūdo ꝙ est multociēs ex peccatis p̄ntuz qꝛ qñ puer patit̄ ip̄i puniūtur ex dolore. Itez pueri etiā ꝯcipiūtur in peccato originali ad qd̄ sequūtur iste penalitates. Sed est remediū. Nā sicut faciūt isti dñi qñ puer patitur febres. Nutrix facit dietā qꝛ creatura hoc est puer nō posset. Ita debet̄ vos p̄ntes facere dietam penitencie confitendo ⁊c̄. Et si sanitas sit vtilis p̄mo deus dabit. ¶ Moraliter hic super hoc ꝙ dicitur Mathei. ij. ꝙ a quatuor portabatur ille paraliticus ⁊ amore illorum xp̄s curauit ijdropicum. Ideo dicit videns ih̄s fidem illorum ⁊c̄ ¶ Paraliticus est peccator in peccato mortali existens. Ratio quia sicut paraliticus non potest se iuuare nec aliquid facere. sic nec peccator potest facere opera meritoria. Licet posset ieiunare elemosinam dare vel alia ⁊ cetera tñ non sunt sibi meritoria. Auc̄tas Me oportet operari opera ei⁹ qui misit me donec dies est. Veniet nox scz culpa quando nemo potest operari meritorie. Diceret aliquis. Ergo ꝟm hoc qñ ego sentio me in peccato mortali. melius erit vt dimittā ieiuniū vel alia opera ⁊c̄. exquo nō sunt meritoria. Dico ꝙ nullo modo sūt dimittenda. ymmo addenda sunt etiam alia. Ratō. Licet non sunt meritoria glorie tamen proficiunt ad multa alia scilicz ad omnia pericula vitanda. ad habenduz pacem sanitatem. diuicias. bonam famā amiciciam dominorum. ⁊ ꝙ magis ē trahunt hominem de peccato. Ideo non sūt dimittenda. Sz dicere debet intra se peccator. O miser. Ego peccaui occasione mundi vel inclinatione carnis. seu temptatione diaboli. tam̄ non dimittam bona opera. quia ex istis vos domine extrahetis me de peccato ⁊c̄. Sed glorie non sunt meritoria. Verbi gratia. quando anima venit ad portam paradisi. ⁊ xp̄us dicit. Videamus q̄tum tibi debetur ⁊ de operibus omnibus factis in gratia dat remunerationem. Sed d̄ illis factis in peccato dicet. Illa non recipio in compoto. Nam tibi satisfeci pro illis in vita. Verbi gratia. de beata maria magdalena. vel de bt̄is paulo ⁊ matheo qui aliqñ fuerūt in peccatis ⁊ faciebāt multa bona opa de genere. Et qñ aīa magdalene vl' Pauli venit ad ꝯpotū cū xp̄o d̄t xp̄s. tibi do gloriā tantā qꝛ tali die fecisti hoc ⁊ hoc. hoc ⁊ hoc ⁊ aīa ꝯtentat̄ ⁊ regratiat̄ deo. Sz si voluisset petere salariū de factis vl' operibus factis in peccato mortali dicerz cristus. non quia in ira mea fecisti. Ideo dixit Ih̄s. Ego sum vitis vera ⁊ vos palmites. qui manet in me ⁊ ego in eo. h̄ facit fructū multū. qꝛ sine me nihil potest̄

facere sp̄ mertorie Jo.xv. Paralitic⁹ ē g̃ ille.q̃ stat ī pctō mortali Modo vi
deam⁹ qūo curabit Nā si oz curari oz
q̃ pter a q̃tuor.religios⁹ vel deric⁹ seu
layc⁹ Si oz curari a xp̄o oz q̃ a q̃tuor
poret q̃tuor ptātes religiosū Paliticī
sūt Obedētia general' Paupras apl'i
cal' Castitas ãgelical' Diligēta cerimo
nial' Quatuor prantes Paliticū clericū
sunt Casta ꝓuersatio. Deuota laudatio.
Sctā celebracō. Bona edificatō. Qua
tuor prantes laicum. Oratō cotidiana
Missa dñical'. Confessio quadragesīal'
Cōmunio paschal'. Et tl̄i dicet a xp̄o.
Confide fili tc̄ Dixi Certō q̃ ostendit
de xp̄o potētia virtuosa Postq̃ xp̄⁹ di
xit paliticō Cōfide tc̄ Pharisei t doc
tores inimici xp̄i qui erāt ibi nō audētes
loq̃ adinuicē ozē.in corde dixerūt. Hic
blasphemat Christ⁹ autē ostendēs se es
se vez deū t hoiez vez deū.in ꝑ qz cog
nouit corda eoz q̃ ē ꝓpū do.nos vero
possum⁹ cognoscere facē ꝑ nō cor De⁹
aūt intuet cor Aluētas. Prauū est cor
hois t inscrutabile q̃is cognoscet illud
Ego dñs scrutās corda Jere.xvij. Cū
ergo vidisset ihs⁹ cogitatōes eoz dixit
Et quid cogitatis mala ī cordib⁹ vestris.
Quid est facili⁹ dicē dimittūt tibi pctā
tua An dicere surge t ābula tc̄. Ecce
q̃ūo ostendit se esse vez deū Istud sig
nū ē ysaie de messia dicētis. Ipse veiet t
saluabit nos tūc apiēt oculi cecoz t au
res surdoz patebūt tūc saliet sic ceruus
claud⁹ Isa.xxxv. Ecce potencia virtuosa.
Moralit̄ ꝑ sup hoc q̃ dixerūt iudei ꝓ
xp̄m blasphemat Nota q̃ duplex ē blas
phemia affirmatiua t negatiua. Affir
matiua est q̃ attribuit deo q̃ sibi nō ꝓue
nit Negatia negādo de deo q̃ sibi ꝓueit.
Verbi gr̄a.ut intelligatis t meli⁹ caue
atis si tales blasphemie sīt inter vos q̃
iuratis de deo caput cor.tc̄ cū ense scz lī
gua ad modū ensis facta tūc est blasphe
mia affirmatiua qz attribuit deo q̃ sibi
nō ꝓuenit scz diuidi mēbratim t vulne
rari Itē tales plures ꝓmittūt blasphe
mie ꝑ ludū taxillor Negatia blasphemi
a est cū dicit ego vez nego si facio quia
toll' deo fidelitatē q̃ sibi debes ꝓ vana
curiositate Nō oportebit tl̄ibus vim fa
cere tpe antixp̄i qz iā sunt asueti ad ne
gādū Itē in ludo dicit nō pt de⁹ hoc q̃
aū veniat czink q̃ter t⁹ es. Multi scire
q̃ pctū ē legit qui Re.xxx Et isa.xxxvij
Dicat historia de senachrib rege de bla
sphemia negatiua q̃ dixit. Nō pt de⁹ vr̄
ꝑ facē q̃ liberet vos de manib⁹ meis t
ex ꝑ mortui fuerūt clxxxv.milia ex ista
pena ptz grauitas pctī. Jō minimū nō si
haberi malū tēp⁹ tc̄ imo minor q̃ūo in
uenit aquā tc̄.ideo amore dei corriga
tur et fiat ordinatō ꝓtra iurametā t lu
dos vñ scriptura dicit. Dñe maledicti
erūt q̃ ꝓtēpserūt te Et ꝓdēpnati erūt q̃
blasphemauerunt te thn.xij.

Dñica xix post festū scē trīitatis Sm̄o scōs

Confide fili di

mittūt tibi pctā Matth.ix Jux
ta ꝑ rhxma volo nūc declarare
oēs ratōnes quas habemus cō
fidendi de deo in omnibus ne
cessitatibus nostris t habendi gratiā dei
in hoc mundo t gloriam in futuro. Cre
do q̃ erit bona materia t vtilis. Salute
tur virgo maria. Tota scriptura sacra da
re t manifeste dicit t ostendit q̃ nos de
bemus ponere totam nostram spem t fi
duciā in solo do t non in creaturis. Ra
tio quia omnia bona que sunt in hoc mū
do t fiunt sūt a solo do tanq̃ a causa ef
fectiua t principali. Creature autē non
sunt nisi instrumenta quibus mediantib⁹
deus operatur licet sine illis posset illa fa
cere. Sed vtitur creaturis tanq̃ instru
mentis vt sartor vtitur acu filo vlna
t alijs. Et q̃uis homines non possent

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

sine creaturis opari Auctas Diuisio-
nes opationū sūt idē vero de⁹ qui opa
tur oīa in omnib⁹ ⁊c̄. j. ad. cor. xij. Et cō
cordat auctas veteris testamenti dicēs
Dñe de⁹ noster oīa opa nostra opat⁹
est in nobis ysa. xxvj. Oratō op⁹ nostr⁹
est ꝫ de⁹ mouet linguā Itē de ꝯtēplatō
ne ieiunio vel pegrinatōe Magister est
bon⁹ qui malo instrumento facit bonū
op⁹ Hoc fūdamēto facto si tu spas ali-
q̄d a creaturis vel sanitatez a medico n̄
spas in medico nec ꝯfidas ꝫ in deo qui
mediante medico vult te curare Itē no
li ꝯfidere in agris vineis nec in bonitate
temporis pluuia vel sole ⁊c̄ tota fidutia
debet esse in deo ⁊ nō ī instrumētis quia
stulticia esset Ecce quare tota ꝯfidentia
debet esset in deo ⁊ non in creaturl q̄ est
sic̄ instrumentū patet doctrina Auctas
dauid Loquens de psonis de quib⁹ ꝯfi-
dunt gentes dicit. Nolite ꝯfidere in p̄n
cipib⁹ in filijs hoīm in quib⁹ non est sal⁹
p̄s. cxlv. Hoc dicit ꝯtra illos qui volūt
habere offitia dignitates honores ⁊c̄ ⁊
ꝯfidūt de amicitia dominor⁹ ⁊ p̄ncipum
Nolite ꝯfidere in p̄ncipib⁹ ⁊c̄ qr hodie
vel cras possunt deficere ⁊c̄ Ideo sequi
tur Exibit spiritus eius scz principis ⁊
reuertetur interram suam in illa die peri
bunt omnes cogitationes eorum scz qui
in principib⁹ confidebant Beat⁹ cuiius
de⁹ iacob adiutor eius spes ei⁹ ⁊c̄. Qui
autem oppositū facit maledicitur in scrip
tura sancta Hec dicit dominus Male-
dictus qui cōfidit in homine et ponit car
nem brachium suum. et a domino rece-
dit cor eius. Jeremie. xvij. Sed ille qui
totam spem ponit in creatore benedici-
tur ibidem. Benedictus vir q̄ ꝯfidit in
domino et erit dominus fiducia ⁊c̄ Ido
dicit thema Confide fili ⁊c̄. Modo in
vna parua sūma ego epilogaui omnes
rationes que eleuant ⁊ excitant cor crea
ture ad confidendum in creatore et sunt
septem

Prima est fidelis integritas
Secunda cordialis puritas
Tertia lacrimalis vbertas
Quarta est timoralis scrupulositas
Quinta misericordial' largitas
Sexta doctrinalis sedulitas
Septima virtualis firmitas

Primo dico q̄ p̄ma ratō q̄ mouet cor
ad confidendum de deo est fides integra
quando scz homo tenet fidem catholicā
integram in corde non dubitando in ali
quo articulo talis eleuat cor ad confidē
dū q̄ obtinebit a deo q̄d petit Ratio qr
vasalli et subditi fideles valde confidūt
de potentissīo domino suo diligente po-
pulum Secus de infidelibus Cum au-
tem christus sit potentissimus omnia po
tens et sit virtuosus nulli dubium esse
debet q̄ diligat populum suum quia pro
batio dilectionis est exibitio operis. se-
cundum gregorium Solum ergo restat
q̄ nos simus fideles sibi et obtinebim⁹
illa que petimus ab eo. Hec fidelitas cō
sistit in. xij. articulis fidei. sicuti enim rex
vel dominus facit capitula cum vasallis
Ita christus facit nobiscum. xij. capitula
in Credo contenta. Dicatur semel cum
protestatione Si ista capitula seruamus
fideliter confidere debemus et possum⁹
de eo. Auctoritas. In christo ihesu do-
mino nostro habemus fiduciam et acces
sum in cōfidentia ei⁹ per fidem ad. ephe.
iij. Nota fiduciam habemus. quando fi-
dē integram. ī corde tenem⁹. et cōfidē-
tiā qn̄ fidē ore confitemur inq̄libet die
mane ⁊ sero Scdo eleuat ⁊ excitat cor ad
ꝯfidēdū d̄ d̄o cordial' puritas qn̄ creatu
ra nō sētit in se pctm̄ de quo n̄ fecerit pei
tēciā ⁊ nō fuerit ꝯfess⁹ Tal' puritas dat
magnā ꝯfidētiā Rō quilibz ꝯfidit de a
mico dilctō ⁊ potēti īq̄z n̄ cōmisit offēsā.
⁊ in necessitatib⁹ recurrit ꝯfidēter ad eū
Sec⁹ si r̄putat eū offēsū nob̄ qr forte di
cerz. vadatl Ita ē ⁊ d̄ xp̄o qn̄ sētim⁹ nos
ēē ī pctō Si aūt de p̄teritl p̄niaz fecim⁹

ꝯfidere possum⁹ qꝛ amic⁹ cordialis nos
ter est dicens. Vos amici mei estis si fe
ceritis q̄ ego precipio vobis. Johis.xv
Nota si feceritis q̄ p̄cipio vobis Volo
vos auisare de quibꝫ q̄ p̄cepit que tan
gūt honorē suū Primo ꝙ nō sustineatl
diuinos nec sortilegos. qꝛ hoc est de di
recto ꝯtra diuinā maiestatē. Vultis hoc
cognoscere capiatis simile si vn⁹ agare
n⁹ veniret huc q̄ attraheret vassallos re
gis ad regē generate Quid faceretis de
illo Sic diuinus subtrahit gentes a xp̄i
obedientia vt obediant dyabolo. Ecce
p̄ceptū dei. aīa q̄ declinauerit ad magos
ꝛ ariolos etc̄. Leui.xx. Scd̄o p̄cepit ꝙ
nomē suū ꝙ honoret. sic̄ de notabili ꝑsō
homo loquit cū honore Tertio nō debe
tis iurare inuanū. non flo mō ꝓquocūqꝫ
lucro. qꝛ p̄m⁹ lucrat q̄ ꝑdit animā suaꝫ
Ideo ꝓuidere debetl ne nomē dei iuret.
Dñatores ꝓpl'i mei iniqꝫ agūt dicit dñs
.et iugiter nomē meū plaphemat. suple
q̄ sciet Quia ego ip̄e q̄ loquebar scꝫ p̄
cipiendo Ecce assum. scilicet puniendo
in hoc mūdo per mortalitates ꝛ fames
ꝛ in alio ꝑ eternā dānatōeꝫ. Tertio p̄
cepit ꝙ faciamus sibi aliqd̄ seruiciū quia
vos nō daretis ꝓuisionē alicui nisi face
ret vobis aliꝙ seruiciū Ido vult de⁹ vt
in dñica abstineatl ab omni ope ꝟuili ꝛ
ꝟuiatis deo audiendo missā ꝛc̄ Quarto
p̄cepit vt honoretl eccl'iaꝫ qꝛ nō solū rex
vult honorari ꝫ etiā regia Eccl'ia est re
gia ex q̄ generat filios legittīos. Hono
rat ecc̄a qñ nō bibitis nec ꝯmeditis nec
tripudiat in ea Sabbata mea custodite
ꝛ sanctuariū meū metuite Ego dñs. leui.
xix. Hoc vult vt parem⁹ honorē suis ser
uitoribꝫ scꝫ clericis sic̄ dt aplus. Qui be
ne p̄sūt. p̄sbiteri duplci honorē digni ha
beāt. j.thi.v ¶ Prim⁹ honor ē dare eis
ꝙ tenemī dare scd̄o eos defēdere maxie
a morte vt p̄reꝫ tuū Nō ꝯ putanas ꝛ ꝯ
cubias q̄ occidūt clericos ꝛ ꝓpl'm. Ecce
q̄re dt vos amici mei estl. Carissimi si
cor nostrū nō rep̄henderit nos fidutiam
habēm⁹ in dño q̄dq̄d pecierimus accipie
m⁹ ab eo. j. Jo.iij Terciū ē lacriaꝝ vber
tas qñ ꝑsona tribulata in orōe lacriat
illd̄ dat sibi ꝯfidētia. Ratō est qꝛ maior
ꝯfidentia ꝑuuloꝝ filioꝝ apd̄ ꝑentes ad
obtinēdū ꝙ volūt si sūt lacrimosi. ita ꝛ
de nobis ōnes sum⁹ ꝑuuli bene est ꝑu⁹
puer ille qui tota die maculat se añ ꝛ re
tro. tl'es sum⁹ nos. cottidie sordidamur
pctis. ꝛ mr̄ nostra eccl'ia lauat nos. Jō
si cū lacrimis petim⁹. ꝯfident obtinebi
m⁹ Nota h̄ miraculū ꝙ recitat. daniel.
xiij. De illa nobili dña pulchra corpe ꝫ
pulchriore anima. Nota historiā. Que
flēs suspexit ad celū. Erat em̄ cor eius fi
duciā habēs in dño Daniel.xiij. Et fuit
mirabiliter liberata Quartū est timoral
scrupulositas qñ in oībꝫ qui timet deū
ꝛ cauet ne peccet ꝯ deū. Quādo ponūt
se ad dormiendū orant ne peccent Itē
qñ surgūt Itē quādo ponūt se ad ꝯme
dendū ꝛc de alijs Tales p̄nt cōfidē de
deo Ratio filij cauentes patrl offēsā de
ip̄o merito ꝯfidūt Ita tīor dñi fiducia
fortitudinis ꝛ filijs ei⁹ erit spes. Timor
dñi fons vite vt declinet a ruina mortl
.ꝓuer.xiiij. Quatuor tāgit. Primū in
tīore dñi fiducia fortitudinis scꝫ bono
rū tꝑaliū qꝛ de⁹ ꝯseruabit sibi oīa bona
tꝑalia Scd̄ꝫ ꝛ filijs ei⁹ erit spes. qꝛ de⁹
amore p̄ris dat eis habundātiā ꝛ ꝓspi
tatē Tertiū timor dñi fons vite scꝫ gr̄e
qꝛ timor custodit vitā siue gr̄aꝫ Quar
tū vt declinet a ruina mortl scꝫ eterne ꝑ
vitā glorie Quintū est misericordialis
largitas. qui em̄ largas ꝛ mag̅s facit ꝓ
deo elemosīas. confidere p̄t ꝙ sibi nō de
ficiāt bona sua tꝑalia nec ꝯsequēt bō ce
lestia Nota mag̅ꝫ ꝯfidēciā dant aui ei⁹
ale. si vult eū cape aliq̄s ꝯfidit ꝙ fugiet
Quasi due ale aīe sūt mīa spūalis ꝛ mi
sericordia corꝑalis Ala dextra est mise
ricordia spūalis. habēs. vij. pēnas. Pri
ma ignorantē instruere scꝫ pr̄ nr̄ Aue
maria Credo ꝛ sic de alijs Scd̄a errātē

corrigere. Tercia tristē cōsolari. Quarta tediosū supptare. Quinta iniurias remittere. Sexta ꝓ oibꝫ orare. Septīa dubitāti ꝯsulere. Ala sinistra est op⁹ miscdie corpal'. Miscdia corpalis hꝫ etiā septē penas ¶ Prīa ē esuriētē cibare ¶ Scda sicientē potare ¶ Tercia est nudū vestire ¶ Quarta pegrinū hospitari ¶ Quinta īfirmū visitare ¶ Sexta captiuū redimere ¶ Septima mortuū sepelire. Cū hijs duabꝫ alis aīa volat ad padisū. cuꝫ exit a corpore ⁊ veniūt mille milia demonū ad capiendū eā ⁊ ipsa ꝯfidens de illis nō timet eos. Ido dicit scptura. Fiducia magna erit corā summo magno deo elemosina oībus facientibꝫ eā. Thobie.iiij ¶ Sexta ē doctrinal' sedulitas.i. diligencia. diligēs p̄dicator bonas doctrinas p̄dicans ꝯfidere p̄t de deo. Rō Miles q̄ dño suo nō solū castꝝ sibi cōmissū custodit ꝫ cū multa castra inimicoꝝ eidē bellando acquirit merito gerit ꝯfidenciā de ipso vel apud ipsū. Sic etiā cuilibet vr̄m de⁹ cōmisit castꝝ.i. ꝓpriā psonā ad custodiendū ⁊ q̄libet dꝫ p̄eligere mortē añq̄ ꝯsenciat dyabolo p pctm̄ mortale. q̄ aūt custodit se ꝯfidere p̄t. Ille etiā q̄ nō solū custodit se p bonā vitā ꝫ lucrat' cētū milia p scām doctrinā p̄dicādo. cōfidere p̄t q̄ erit magn⁹ in curia regl' xp̄i. doctrina in ea redūdabit ī labijs tuis vt in dño fiducia tua. ꝓuerb'.xxij. Nota d̄t doctrīa mea ⁊ nō d̄t ouidij nec vgilij ⁊c̄. q̄ aūt fecerit ⁊ docuerit h̄ magn⁹ erit. Nota q̄ fecerit ⁊ docuerit supple sic ⁊c̄. talis enī custodit castꝝ suū ne intrēt īimici ⁊ docuerit. Sic enī acq̄runt' alia castra. Cū eniꝫ p̄dicator docet hūilitatē verbo ⁊ exēplo ⁊ superbꝫ humiliat' tūc castꝝ dyaboli est captū ⁊ sic de alijs. ¶ Septima ē vtual' firmitas.s. pseuerācia. Ille enī q̄ incipit deo ꝑuire de deo nō dꝫ tm̄ ꝯfidere q̄tum ille q̄ diu pseuerauit cū ꝓposito etiā pseuerandi Nā seru⁹ portās on⁹ sibi cōmissum a mercatore vsq̄ ad domū dñi sui. ꝯfident' petit salariū suum alias puniet'. Sic etiā de⁹ imponit cistā ⁊ ferdellū p̄ciosissimoꝝ iocaliū illi q̄ tenet bonā vitā ad portandū vsq̄ ad portā paradisi q̄ est mors corporal' ꝓ q̄ ꝓmittit salariuꝫ glorie. Ido nō debet desistere. Gregorius. Consideracio p̄mij minuit vim flagelli. filioli manete ī eo vt cū apparuerit habeamus fiduciā ⁊ nō confundam̄ ab eo in aduentu eius. p̄ma Johānis scdo

¶ De eadē dñica. Sermo.iij. de mortuis

Non habebitis vitā in vob'. Joh'.vi. Istud verbū dixit xp̄s iudeis infidelibus. Sꝫ iuxta modū quē volo ptractare. Sciendū q̄ due sunt ꝯdiciones morienciū quidā moriunt' in grā ⁊ tales sine dubio habēt vitā in padiso Alij moriūt' in culpa ⁊ in pctō mortali ⁊ isti nunq̄ habebunt vitā eternā. istl' dirigo thema di. Nō habebitl' ⁊c̄. In bono statu ⁊ gracia moriunt' q̄ decedunt innocent' vel penitēter. Innocent' vt pueri baptizati nouit' ⁊ tales decedētes statī euolant. qꝛ ī baptismo vtute passionis receperūt grāꝫ dei Et si anteq̄ peccēt moriunt' habent gloriam. Rō qꝛ grā dei est p̄ncipiū certū habendi gloriā padisi. Sicut qñ mercator in feria emit merces p̄ciosas. Prīo dat arrā. deinde totū p̄ciū. Sꝫ arra est signū p̄cij habendi. Ita xp̄s in feria hui⁹ mūdi facit dando grām q̄ est semē glorie Nā in ꝫ mūdo hō hꝫ magnū foꝝ quia cū lacrima vere cōtricionis p̄t emere padisuꝫ quē in alio mūdo nō haberet dando tot lacrimas q̄t gutte aq̄ sunt ī mari. Xp̄us autē venit de celo ad emendū animas. Gen̄.xiiij. Da mihi aīas cetera tolle tibi Post iudiciū habebit corpora ꝫ mō hꝫ aīas ⁊ ī baptismo dat grām aīe In signū q̄ dabit gloriā Jō qñ morit' puer ⁊ aīa p angelū ducit' corā xp̄o dat' sibi totū p̄ciū glorie. Auc̄tas dd̄ in p̄s. Quā dilecta Miam ⁊ veritatē diligit deus. graciā ⁊

gloriam dabit dñs. Reddendo singula singulis. quia misericordiā diligit deus. scz emendo aīas. Ideo grām dabit dominus. ⁊ quia veritatē diligit deus ⁊ ꝓmisit gratificatl gloriā. ido gloriā dabit dñs. ¶ Secundo quidā in bono statu moriunt quia penitent moriunt qui de peccatis que fecerunt post baptismuz penituerunt. Q q̄t peccata q̄t corrupcōnes ꝓchdolor fecim⁹ post baptismū qua ex causa nō possum⁹ ire innocent vt pueri. oportet ergo nos deponere peccatuz per penitenciā ⁊ conteri de peccatl ⁊ recipere bonum ꝓpositū non peccandi ⁊ seruandi pñiam dandā a cōfessore oportet etiaz satisfacere ꝑcere inimicl ⁊ sic de alijs ⁊ sic homo reconsiliat deo. Tales q̄ sic penitēciam egerunt condignā quādo morient habebunt vitā eternā. Rō quādo super aliquo debito vel ꝓmissione hō habet instrumentū ⁊ vltra hoc pign⁹ de auro vel argento hō est secur⁹ de debito seu promissione. Modo dico q̄ q̄libet faciēs penitenciā de peccatl suis habet instrumentum firmū habendi gloriā eternam ⁊ habet pign⁹ de auro ⁊ argento. Instrumentū recipit a notario scz a ꝓpheta ezechiele Clausula instrumēti dt. Si impius egerit penitenciā ab omnibus pctis suis que operat⁹ est ⁊ custodierit oīa p̄cepta mea ⁊ fecerit iudiciū ⁊ iusticiā vita viuet ⁊ nō morietr. Ezech. xviij. Pign⁹ de auro puro est caritas. de argento est grā q̄ nō est sine caritate nec ecōuerso. Sicut enī auꝝ est sup omnia metalla. Ita caritas super oēs virtutes est excedēs in dignitate. vñ apostol⁹ Maior autē horum est caritas p̄ma Choꝝ. xiij. Ido faciens penitenciā certus est ⁊ secur⁹ de gloria. qz habet instrumentū ⁊ bonū pign⁹. Ido penitentibus dt apostol⁹ Nunc liberi a peccato. serui autē facti deo habetis fructū vestꝝ in scīficatione. finē vero vitā eternā. grā dei .i. ꝑ grām vita eterna in xp̄o ihesu dño nostro. Ad romanos. vi. De hijs duabus condicionibꝫ morienciū dicit thema a moto li. Non habebitl vitā in vob ⁊c. Aliqui autē moriunt sine grā dei in peccato in malo statu ⁊ istis dicit thema Nō habebitis vitā ⁊c. In sūma sunt tres condiciones ꝑsonaꝝ sic in malo statu moriencium scilicet

¶ Infantes sine baptismo decedētes
¶ Xp̄iani finalit impenitētes
¶ Pagani in xp̄m ihesū nō credētes

¶ Istis tribꝫ condicionibꝫ ꝑsonaꝝ dicetur. Nō habebitl vitā in vobis. ¶ Dico p̄mo q̄ infantes sine baptismo decedentes nō habebunt vitā eternā. Rō est peccatum ade. Diceretl vos ⁊ quare cū tales nunq̄ peccauerūt nec corde cogitando nec ore loquēdo nec corpore operando. quare ergo non habebūt vitā eternā. Dico q̄ ꝓpter peccatū ade quod in ꝑuulos est traductū q̄ descendūt ab adā ꝑ generacionē carnalē Auctoritas Per vnū hominē peccatū in hunc mūdū intrauit ⁊ per peccatū mors nō solū corporalis sed ⁊ eterna. In quo oēs peccauerūt Ad romanos. v. ꝓpter hoc pueri sine baptismo decedētes non habebūt vitā eternā Sz est hic vnum forte argumentū quare ex peccato patris punietr filius. Non enī videtur q̄ si pater facit homicidiū vel furtū q̄ puniatur filius qui nondū erat natus. maxime cū dicit scp̄tura filius nō portabit iniquitatē patris sui ⁊ pater nō portabit iniquitatē filij ⁊c. Ezechielis. xviij. Verbū est dei igit videtur q̄ tales pueri non ꝑuent vita eterna ꝓpter peccatum ade. Modo audite responsionem ⁊ erit ad magnā illuminacionē vestram. ex dicta enī racione iudei ⁊ alij infideles negant peccatum originale. ¶ Dico ad argumentū q̄ ex peccato patris filij non debent puniri pena sensus. ꝫ bene pena dāpni. Verbi gracia. Si rex habens castrum altum in francia ⁊ inexpugnabile. ⁊ committit ipsum vni Militi ⁊ vxori sue ad modum hyspanie ⁊ vt ipsum fideliter

custodiat castr̃ ab inimicis. Et ille mi-
les statim habita possessione castri loq̃t̃
cũ inimicis regl. tradẽs eis castr̃ faciẽs
se eor̃ vasallũ. Rex qr est potẽs recupe-
rans castr̃ illum militẽ ⁊ vxorẽ puniet
Sed qr pius nõ vult int̃ficere militẽ et
vxorẽ cum posset ꝫ mittit in exiliũ. Qui
post generat filios q̃ filij si vellent redire
ad curiã regis. Rex nõ vellet eos dicẽs
foras. qr nolo filios ꝓditoris. Qr si dice
rent filij. Dñe nos nondũ eramus nati.
Et rex ver̃ est. ido nõ do vob̃ aliã penã
suspendẽdo vel alit̃. Sz in curia mea no-
lo filios ꝓditoris. ista macula semp̃ p̃ce
dit eos. O dicetl vos Rex facit eis iniu-
riam. nõ est ver̃. Idẽ deus rex sũme po-
tens habebat castr̃ altũ forte ⁊ inexpug̃
bile. Altũ qr aque diluuij. de q̃bus dicit
text⁹ Gen̄. vij. ꝙ ascenderẽt. xv. cubitl su-
per oes mõtes mundi ibi scz in paradiso
terrestri nõ ascenderũt. alci⁹ igit̃ est nubi
bus. iõ nõ pluit ibi ⁊ sunt ibi fontes. Di-
cit beda ꝙ arbores tãgunt celũ lune. O
q̃ inexpugnabile castr̃ altũ ⁊ forte ẽ pa
radisus. Et cõmisit ipsũ ade ⁊ eue admo
dum hyspanie. Ecce carta cõmissionis.
Posuit de⁹ hominẽ in loco voluptatl vt
operaret̃ ⁊ custodiret illũ Gen̄. ij. Nota
operaret̃ nõ laborãdo ꝫ delectãdo ⁊ fuit
ꝓditor iutm̃ ꝙ illa eadẽ die tradidit ca-
strũ inimicl ⁊ fecit se seruũ eor̃. qr qui fa
cit pctm̃. seruus ẽ pcti. Joh. viij. Nunq̃
fuit talis ꝓdicio. Sz dñs rex oĩpotens
sciuit recuperare castr̃ ⁊ etiã adã ⁊c̃. ⁊ qr
deus ẽ summe pius noluit int̃ficere adã
nec euã. ꝫ dedit sñiam ne aliq̃s fili⁹ suus
intraret curiã suã. Ido qñ aĩa pueri non
baptizati petit ingressũ d̃t xp̃s. ⁊ nunq̃d
tu es fili⁹ ꝓditoris. Si dicat. dñe ego ad
huc nõ erã nec cõsensi Et xp̃s. ido nõ da
bo tibi penã cũ dãpnatis in ĩferno. ꝫ pri
uaberis curia celesti ⁊ regis eterni visio-
ne ineternũ cũ socijs tuis ⁊c̃. nõ ibi penaz
nec demones. ĩmo diligũt se disputãt. tñ
sunt sine grã ⁊ nunq̃ habebunt gloriam
eternã. Quia pat̃ eor̃ scz adã ꝓ se ⁊ fi-
lijs suis ꝑdidit castr̃ Et si querat̃. Nõ-
ne adam est in celo siue in ꝑadiso. dico ꝙ
sic. quia fecit. vcccc. annos pñiam. Sed
nõ est simile de pueris qr pueri nõ faciũt
pñiam nec lauent̃ ꝑ baptismũ. Ido exi-
lium perpetuũ sustinẽt. Ido apls. Era-
mus natura filij ire sic̃ ⁊ ceteri Ad ephe-
seos. ij. Nota filij ire qr rex iratus dicit.
Nolo filios ꝓditoris Augustin⁹ de fide
Ad petr̃ vocat istã irã ignẽ. Nota cum
dicit. Eramus scz ante baptismũ. modo
autẽ nõ. quia ꝑ baptismũ facti sum⁹ filij
dei. quia sicut vir de vxore sua generat fi-
lios. Ita xp̃s de eccĩa sponsa sua in vtero
fontl generat filios. Semẽ est verbũ dei
Luce. viij. Si filij ⁊ heredes. Ad roma.
viij. Ido iohãnis p̃mo d̃r. Dedit eis po
testatẽ filios dei fieri. Modo scitl q̃d est
peccatũ originale scz illa macula ꝓditorl
a qua filius lauari nõ potest nisi per bap-
tismũ. Ido de p̃ma cõdicione morienciũ
sine grã sunt pueri decedẽtes. de istis d̃r
thema. Nõ habebitl vitã in vobis ⁊c̃. hic
auisent̃ illi q̃ de matrimonio sunt vt sint
diligẽtes ne filij moriant̃ sine baptismo
Et ne illis culpa eor̃ sine baptismo dece
dunt pueri. Caueat vir qñ scit vxorẽ gra
uidam ne male eaz tractet. Caueat ipsa
vxor a tripudijs a saltãdo ⁊ fodiendo qr
exquo cõcipit q̃dragesimo die fetus ha-
bet animã si sit masculus vt ponit Glosa
leuitici. xxij. Itẽ caueant ne partũ impe-
diant ad cooperiendũ peccatũ quia in iu
dicõ resurgẽt iuuenes petẽtes a xp̃o iusti
ciam cõtra patrẽ ⁊ matrẽ ⁊c̃. ¶ Dico
scdo ꝙ alij sunt decedẽtes sine grã in pec
cato mortali q̃ p̃us fuerunt baptizati scz
xp̃iani finalit̃ ĩpenitentes q̃ sciunt se ma-
lam vitã tenere ⁊ in peccatl viuere nõ ha
bentes ꝓpositũ cauendi q̃ non cõfitentur
nec satisfaciunt ⁊ nolunt ꝑcere inimicis.
nec cõmunicant nec curant de missa nec
sermone. sed viuũt sic bestialiter. Tales
nunq̃ videbunt faciẽ dei nec ibunt cum

pueris sine baptismo decedentibꝫ ꝫ pro-
fundius in inferno scꝫ dāpnataꝝ. Istis
dr. Non habebitꝭ vitā in vobis. Nec mi-
rū est qꝛ deus est iustus. omnia opa sua
fundās in iusticia. Modo q̄ scient̄ inter-
ficit se certū est ꝙ ille dāpnabit̄. Secus
si homo ignorant̄ interficeret se comedē
do escas venenatas. Sed si dicat̄ vobis
nō Comedatis de illo cibo qꝛ est venena
tus ⁊ vos nō vultis abstinere qꝛ bene sa
pit vob̄. mortē scient̄ vob̄ infertis ⁊ tūc
dāpnacionē demeret̄. qꝛ interficit seipsū
Scitis quia oīs homicida nō habet vitā
eternā. p̄ma iohis. iij. Modo tales sūt
peccatores q̄ ex sapore escaꝝ interficiunt
scient̄ se. Singularit̄ in duabus escis scꝫ
auaricie ⁊ luxurie hoīes se interficiūt spi-
ritualit̄ ⁊ etiā nōnunq̄ꝫ corporalit̄. In q̄-
bus īueniunt magnū saporē. Magnū sa
porē sentit latro qñ bona alterius vel pe
cunias potest sibi applicare. Sꝫ ibi est ve-
nenū peccati mortalis. velle hr̄e ⁊ possi-
dere scꝫ qd̄ nō est suū. ꝫ ex sapore seipsuꝫ
occidit dāpnando se. Idē de vsurarijs q̄
mutuāt vt recipiāt plus ⁊c̄. Dicat̄ de spe
ciebus vsure. O vsurarie nōne vides ibi
venenū peccati mortal̄. Verbi grā. qñdo
vsurari⁹ mutuat ⁊c̄. ⁊ q̄libet āno recipit
tantū triticū, ꝓpter mutuū peccatū morta
le cōmittit. Sed qꝛ bene sapit sue auari-
cie. ido vsura recipit etiā sciens vsurā non
esse licitā ꝫ magis dāpnacionis causam.
Nonnulli tamē vsurarij vsuram putant
esse licitā qui in sui erroris cōfirmacionē
dicunt ⁊ allegant dicētes. Nonne reddi
tus sunt liciti. Quibꝫ respondeo ꝙ reddi
tus sunt boni ⁊ liciti. seruatl̄ duabꝫ condi
cionibus. ¶ Prima est ꝙ sit empcio
¶ Et scd̄a ꝙ p̄cium sit iustū. ꝫ quando est
mutuū tunc recipere aliq̄d vltra sortē p̄n
cipalit er, ꝓpter mutuū est iniquū ⁊ vsura
rium. Nec papa posset in hoc dispensare.
quia vsura lege d̄ina ꝓhibetur ꝫm illd̄ ver
bum saluatoris mutuū date. nichil inde
sperantes. Et vsurari⁹ nisi peniteat dāp
natur. similit̄ ⁊ notari⁹ conficiens instru-
mentū de vsura soluēda. O quot interfi
ciunt se ex sapore isti⁹ cibi ⁊c̄. Nullus di-
cat vidua vel cleric⁹ potest tātū recipere
ꝓ libra ⁊c̄. quia papa etiā concedit. quia
falsū est. Ido xp̄s dicebat. Mutuū da
te nihil inde sperantes Luce. vi. Alius ci
bus valde sapidus ꝑsonis mundanis est
luxuria. Vir ⁊ vxor actū matrimonialeꝫ
facere possunt sine peccato saltē mortali.
etiā si vxor sit grauida vel infirma. Sed
quicunqꝫ alius vel alia venereā ꝓcurat de
lectacionibꝫ vel etiā si simplicē cōmittat
fornicacionē mortalit̄ peccat. dicit luxu-
riosus. O q̄ꝫ bonū esset habere consola-
cionē cum tali ⁊c̄. O miser nescis ꝙ ibi ē
venenū. Si viatoꝝ sitibundo daret̄ op-
timū vinū ⁊ diceret̄ sibi venenatū est nō
biberet. Nunq̄d poterit aliquis gustare ꝙ
gustatuꝫ affert mortē Job. vi. tu scis ꝙ
ille cibus mortalis est demptis hijs qui
in matrimonio sunt q̄ sine peccato mor-
tali cōmisceri possunt. peccatū cū consum
matū fuerit generat mortem Jacobi. ij.
Peccatū enī mortale habet iniciū me-
dium ⁊ finē. Iniciū est cogitacio. Me-
dium est delectacio. Finis est cōsensus ⁊
tunc est mortale. O q̄t interficiūt se ⁊c̄.
Homo enī per maliciā suam scꝫ per pec-
catuꝫ mortale occidit animā suā Sapie
xvi. Sicut q̄ scient̄ comedit cibū venena
tum ⁊ talibꝫ potest dici thema. Non ha-
bebitis vitā in vobis. Ergo quasi a facie
colubri fuge peccatū. Ecclesiastici. xxi.
¶ Dico ꝙ tercia cōdicio eoꝝ qui male mo
riuntur ⁊ sine gracia est paganoꝝ ⁊ gen
tilium in ihesū xp̄m non credenciū vt sūt
iudei. agareni ⁊ alij infideles oēs vadūt
ad infernū. quia bona q̄ faciunt nihil eis
ꝓsunt etiam si darent quolibet die mille
florenos amore dei ⁊ ieiunarēt ⁊ dormi
rent super terrā ⁊ portarent ciliciū. Ta-
les si morient̄ non credentes dāpnant̄.
Auctoritas. Sine fide impossibile ē deo
placere, credenciū eniꝫ ⁊c̄. Ad hebre. xi.

Nam sicut serui īfideles seruicia non placent regi nec sunt ei accepta licet sit multum diligēs. quia fundamentū est fidelitas. Sic etiā seruicia infideliū eterne vite non sunt meritoria. Ergo dt. Sine fide īpossibile est deo placere. Diceret aliquis frater q̄d dicitis videt̄ enī oppositū esse verꝝ possibile enī est ꝙ sit gentilis vel agaren⁹ quidā credens se bonā fidē habere ⁊ si sciret nostrā meliorē eā reciperet. ergo talis nō dāpnabit̄. Idē de tartoris distantib⁹ qui nesciunt xp̄m nec audiunt p̄dicare de xp̄o. quare ergo tales dāpnātur. Dico ꝙ dāpnant̄ ex peccatis que faciunt. Nā si detur vnus iudeus vel agarenus tenēs bonā vitā moralit̄ Ita ꝙ ñ sit auarus luxuriosus ⁊c̄. talis in breui illuminaret̄ a xp̄o ⁊ habebit fidē xp̄ianam ⁊ etiā si esset siluestris de⁹ mitteret sibi angelū. Sed qꝛ viuūt in peccatl̄ habentes oculos clausos ꝑ obstinatā maliciā Ido ex eoꝝ culpa dāpnant̄ ¶ Dicas similitudinez de ebrio q̄ in ebrietate interficit patrē vel matrē. nesciens q̄d facit. Nunquid talis ē sine culpa. Responsio ꝙ nō est sine culpa. Et si dicat̄ īmo. qꝛ ebrius erat Solu⁹ qꝛ īebriauit se totū īputabūt sibi. Idē de infidelib⁹ qui inebriant̄ sup̄bia. auaricia. luxuria ⁊c̄. et interficiūt animas suas hoc eis imputat̄. Idem de iudeis ⁊c̄. q̄ sua malicia claudūt sibi oculos Idē de moris q̄ non ꝑmittūt disputacōnes nec p̄dicacōnes. Sed si tenerēt bonā vitā moralit̄ illuminarent̄. Auctoritas. Si q̄s voluerit voluntatē scz moraliter viuēdo facere eius qui misit me cognoscet de doctrina scz xp̄iana vtrū ex deo sit Johānis. vij. īmo ꝙ maius est xp̄iani ex mala vita ⁊ in peccatis diu ꝑseuerādo perdunt fidē dicēdo non est alia vita ⁊ dicunt nōnulli quid scit hō vtꝝ sit alia vita ⁊ similia verba ⁊ licet supple timorē nō audeant dicere ore. tamen in corde hesitant qꝛ mala cōscientia secū ducit minorem credenciā. Auctoritas. Bonā conscientiā quidē repellentes circa fidē naufragarunt. scd̄a ad Thimotheū p̄mo Si ergo xp̄iani ex mala vita perdunt fidē q̄modo infidelis cū mala veniet ad fidem Ido ex eoꝝ culpa dāpnantur. q̄bus potest dici. Nō habebit̄ vitā in vobis. Nota ꝙ sunt multi solo nomine xp̄iani. qui peiores sunt q̄ꝫ infideles sicut sunt iuratores blasphematores ⁊c̄. Ideo maiorē dāpnacionē habebunt. ¶ Dicat̄ exemplum de beato machario q̄ in heremo inuenit testā siue calamū hominis mortui infidelis ⁊c̄. Detur mod⁹ affirmādi per aduerbia ⁊ matres doceāt ⁊ corrigant filios ne iurent. Istud consiliū dedit xp̄us dicēs. Audistis quia dictū est antiquis. Non ꝑiurabis. Ego autē dico vobis nō iurare omnino neqꝫ ꝑ celū nec per terrā sit autē sermo vester. est est. non nō. quod hijs habundācius a malo ē. Mathei. v.

¶ De eadē dñica. Sermo quartus.

Renouamī spiritu mentis vestre. Ad epheseos. iiij. Verbū istud legitur in epistola currētis dñice. In hijs verb̄ apostol⁹ innuit ꝙ peccatuz mortale facit senescere ⁊ antiquare animā cum dicit. Renouamini in. tacite enī hoc p̄supponit. Super hoc fundabo sermonē meū ⁊ habebimus speculacōnes ⁊ moralitates. ꝑ quo sciendū ꝙ senectus ⁊ antiq̄tas sunt condiciones ⁊ ꝓprietates creaturaꝝ corporalium ⁊ corruptibiliū ⁊ mortalium. Non enī conueniūt creaturis sp̄ūalibus. Multa milia āni sunt ꝙ michael fuit creatus ⁊ ita est iuuenis hodie vt in p̄ma die creacionis sue. Idē de gabriele raphaele ⁊ de alijs. Senect⁹ enī ⁊ antiq̄tas nō habent locū in eis de hoc scz quō angeli sunt incorruptibiles. vide sanctū Tho. p̄ma ꝑte. q̄one. v. arti. vltimo. Idē de aīabus Ita iuuenis est aīa homīs centū vel mil-

le annorꝫ sicut aīa pueri vni⁹ diei. qz sunt substancie spūales ⁊ nō senescunt nec antiquant. Auctoritas. Oleū effusum nomen tuū. ido adolescētule ⁊c. Canticorꝫ ꝑmo. Nota oleū effusū scz fides xpiana vbiq; diuulgata ⁊ ꝑdicata nomē xpi. dz hic oleū. alibi vnguentū. quia est medicina animarꝫ. quia in puncto quo pueri vel adulti baptizantur curant anime. ⁊ est effusū in celo qz ex eo curat vulnus siue casus malorꝫ angelorꝫ ⁊ in terra. quia fides xpi in omni gracione fuit per sanctos apostolos ꝑdicata Ido adolescētule scz creature spūales in quibꝫ non cadit senectus dilexerūt te nimis. i. valde. Senect⁹ enī seu antiqtas solū habet locū in creaturis corporalibꝫ tamē nō in omnibꝫ. qz sol. luna. stelle. planete ⁊ celum. licet sint creature corporales. tū non sunt corruptibiles ex cōposicōne cōtrariorꝫ. Sz senectus habet locū ⁊ cadit in creaturis corporalibus corruptibilibꝫ siue mortalibꝫ Domus enī dz antiq vel noua. arbor nauis ⁊ similia ⁊ corpora nostra antiquant etiā. Et animalia ⁊c. Patet ergo q senect⁹ ⁊ antiqtas sunt ꝓprietates seu condiciones creaturarꝫ animaliū corporaliū corruptibilium. Auctoritas. Omne q antiquatur ⁊ senescit ꝓpe interitū est. Ad hebreos. viij. Si ergo volum⁹ ꝓprie loqui de senectute anime nostre non sunt antiq Sed apostol⁹ ꝑsupponit ⁊ innuit q anime nostre senescunt ⁊ antiquant ex peccato mortali. Quia omnis defect⁹ quos senectus dat corpori naturaliter. eosdē defectus dat peccatū anime spūaliter vel moraliter Ido dicit thema Renouamini spiritu mentis vestre. patet thema. Quesiui enī ⁊ inueni q sex sunt defectus quos senectus adducit corpori naturaliter.

Primū est dealbacio capillorꝫ.
Secundū obduracio sensuū.
Tercū corrupcio cutis.
Quartū incuruacio capitis.
Quintū debilitacio in mēbris.
Sextū appropinquacio mortis.

Istos met sex defectus adducit peccatum in anima spūaliter seu moraliter Ido dicit thema Renouamini spiritu mentis vestre. Dico ꝑmo q ꝑmus defect⁹ quē senectus dat corpori ē dealbacio capillorꝫ. licet enī ī iuuentute homo habuerit capillos nigros. cōmuniter in senectute tamē dealbant naturaliter. Racio quia humiditas ⁊ frigiditas capitis seu cerebri putrefaciunt radices capillorꝫ ⁊ sic dealbantur. Sicut enī in autūpno folia arborum ꝑus viridia dealbantur ⁊ cadunt. Ita est de capillis ⁊ licet ꝑ sit clarꝫ ⁊ certū. tū de ꝑ auctas. Antiqu⁹ dierꝫ sedit ⁊ capilli capitis ei⁹ q̄si lana mūda. Dañ. vij Modo videam⁹ si peccatū mortale facit hoc in aīa Capilli aīe sunt varie cogitaciones innumerabiles. volatiles ⁊ volubiles vt capilli. q̄t enī sunt cogitacōnes hominis vigilando dormiēdo ibi ⁊ ibi ⁊c. ꝑ terrā ꝑ mare. Intantū q̄ dauid de suis cogitacionibꝫ dicebat Multiplicati sunt scz cogitacōnes mee sup capillos capitis mei. hic ⁊ ibi. ido cor meū dereliquit me. ps. xxxix. Ex ista rōne dicebat Job. Cogitaciones varie succedūt sibi ⁊ mens in diuersa rapitur. Job. xx. Dico q persona existens in grā habet capillos nigros. i. cogitacōnes ex humilitate. cogitando ꝓprios defect⁹ quia quāto persona est melior sanctior et ꝑfectioris vite. tanto magis cogitat suos defect⁹. dicens infra se. O miser iste grē quas deus posuit in me ita corrumpunt vt vinū in malo dolio. quia nō cōseruaui istas grās ⁊ virtutes ita pure ⁊ sancte ⁊c. imo iste liquor ꝑciosus gracia rꝫ ex defectu vasis corrumpit. Ecce humilitas. Isto modo beata virgo maria valde humiliabat cogitando grās a deo receptas ⁊ q̄si nihil se esse reputabat ex hūilitate Ido sci patres ordinauerūt ꝓ tpe q qñ dz aliq̄d ī choro q faciat ꝓcnā

q̃si petrꝰ vera3 qz impossibile est aliq̃d a nobis fieri sine aliq̃ defectu vel in opẽ vl in cogitacõne. Ex ista rõe de ꝑsona deuota dr scripta Come ei⁹ sic elate palmaꝝ nigre q̃si cozu⁹. Can. v. Come. i. cogitationes q̃si elate. i. folia palmaꝝ q̃ sũt recte q̃ significãt q oia bona q̃ facũt attribuũt deo dicendo. Dñe si q̃d boni feci a te est qz ex ꝑte mea cogitacões ⁊ opera nigra sũt ex defectibꝰ q̃si cozu⁹. Senect⁹ peccati moꝛtis capillos nigros facit albos. dicit q̃dã petis assueti statim ⁊ si ego peccaui dõ etiã peccauit. Si ego ceadi ꝛtis sãctus etiã ceadit. ego ieiuno ⁊ facio elemosinã facio sic ⁊ sic ⁊ nõ ille. Ecce cogitationes albas petõꝝ q̃ nõ cognoscũt ꝓprios defect⁹ ex ꝑsumpcõne. De ista ꝑsumptione legit Luce xviij. De q̃dam hoie qui reputabat esse sanctus qui dicebat. Deo grãs ago tibi. qz nõ sũ sic ceteri hoim raptozes iniusti adulteri vel ut etiaz h̃ publican⁹ Ieiuno bis in sabbato. Iste habebat capillos albos. Stulte egit ⁊ coram deo laudabat se ⁊ totus erat canus in se nõ cognoscens aliq̃z defectũ. Ita accidit vobis q qñ vadatis ad cõfitendũ. Aliq̃ dicũt pr̃ interzogate me qz non recozdoz de aliq̃ peccato ⁊ mentiunt p̃mo. Sz si cõfessoz interzogaret q̃d de viana vza non solũ dicerent peccata mozalia ꝯ etiaz de malia Omñis estis cani non cognoscentes ꝓprios defect⁹ Signũ est male vite habere cogitacões albas scz laudãdo vel commendando se Ido apls renouamini ꝛc̃. Dico q scõs defect⁹ est obduratio sensuum scz qñ visus ingrossat ⁊ indiget vitreis. Item auditus non audit nec olfact⁹ sentit. Item de gustu ⁊ tactu. Ratio naturalis huõzes eñ grossi habundãt in antiq̃s ⁊ obdurãt sensus. Auctoziras Dixit ille miles qñ inuitabat a dauid. Octogenarius sũ hũq̃d vigent sensus mei ad discernendũ snaue vel amarũ aut delectari põt seruum tuum cibo ⁊ potus vl audire possum vltra voces cantoꝝ atq̃ cãtatricũ. ij. Regũ. xix. Modo videam⁹ si petrũ induat istũ defectũ in aia. Dico q ꝑsone que viuũt in peccatis ita habẽt sensus aie obstrusos q nichil sentiũt de malis aie ꝯ de malis cozpozis ymo bene sentiunt. verbi gratia. Si homo vadit p viã discalciatus statim sentiet spineã ꝛc̃. Sed qñ vadatis ad diuinos p sanitate ac si possent dare sanitatẽ ⁊ dyabol⁹ ꝑtrãsijt cũ lancea aiaz vzam. vos nõ sentitis ⁊ sic mala cozpis statim sẽtitis ꝯ nõ aie. Si aliquis furaret p villã furando statim vos sentiretis. Et sustinetis diuinum notoriũ ꝛc̃. Et nõ sentitis istud peccatum sufficit vt ira dei descenderet super vos. Item si in scutellis inueniat lapillus infra dẽtes statim sentit. Sed qñ tenetis in oze saxum magnum iurando ⁊ blasphemãdo nõ sentitis vel primũ diffamando. Ecce quomodo peccatũ facit perdere sentimentũ.

Dico tercõ q tercius defect⁹ q̃z adducit senectus est cozruptio siue cozugatio pellis Iuueuis habet pellem leuem ⁊ planam in facie in manibꝰ. Senes vo totaz rugatam. Ratio naturalis qz iuuenis est carnosus ⁊ replet pellem. ꝯ in senib̃ caro minuit. Ido pellis rugat Ido iob qñ dicebatur sibi q erat iuuenis ipe ostendẽs oppositũ dicebat. Ruge mee testimonium dicũt ꝓtra me Job. xvj. Sic qñ ꝑsona stat in bona vita in grã anima est iuuenis ⁊ piguis plana pellis anime est ꝓuersatio exterioz ⁊ sicut pellis coopit carnẽ sanguinẽ ⁊ ossa ita ꝓuersatio. Persona eñ bona sancta ⁊ virtuosa talis est qualẽ ostendit se extra. qualis in domo, talis in vico, qualis in abscondito talis in publico. Si dicit aliquis q sit humilis ipse est humilis. Si se ostendat pauperem ad extra talis est in corde. Idẽ de castitate, abstinentia, pñia, patientia, diligentia, totum est plana pellis. Sed peccatum facit rugare pellẽ conuersationis. Quando enim homo cadit in peccatum verecundatur.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ostendere ⁊ alius oñderet ext̄ q̄ sit intus
Ad extra ostendet se humilez inclinat ca
put. ꝫ intus habundat sup̄bia sic̄ lucifer.
pellis est rugata ostēdit se amatorē pau
ꝑtatis castitatis caritatis abstinētie. pati
entie diligentie ꝫ intus est totū oppositū.
totū est rugatū Alij ostendūt se amicos
extra dicentes vultis aliq̄d ego sū totus
vester sed retro si possunt accusant diffa
māt ⁊ qñ aliud nō possunt vadūt nocte
aliq̄ ⁊ amputāt vineā ⁊c̄. Dicēdo qꝛ ip̄e
nō pōt ꝓbare ⁊ nos negabimus tales te
nent̄ restituere dāpna si vnq̄ volūt sal
uari alias nec ꝯfessio nec aliq̄d ꝓdest ad
saluacōez. Itē de notario mutāte testa
mentū vel clausulam testamenti ex mala
volūtate Idē de falso teste ī dāpnū ꝓxī.
totū ē rugatū. vultis scire ꝙ pctm̄ ē dic̄
xp̄s ꝑ os iohis cuidā palliato siue ruga
to scio opa tua qꝛ nec frigidus neq̄ cali
dus es. vtinā frigidus esses aut calidus.
Sz qꝛ tepidus es incipiā te euomere ex
ore meo Apoca.iij. Calid⁹ vel frigidus
est ille qui talez se ostendit extra q̄lis est
intus. Ille est frigid⁹ qui sic̄ est mal⁹ in
tus ita se ostendit extra. Si intus hz ma
lā volūtatem odiū ⁊ rancorem ꝯtra ali
um extra ostendit sibi. Calidus est ille. q̄
sicut bon⁹ est int⁹ ita ⁊ extra. Sed amic⁹
ab intra etiā oñdit extra. Sz tepidus est
ille q̄ ad extra se oñdit amicū ⁊ intus est
inimic⁹. Salutat ante ⁊ diffamat retro.
Si dicat̄ hunq̄d est melius esse tepidum
q̄ frigidum. Dico ꝙ nō qꝛ de frigido ho
mo potest se abstinere a tepido nō. Si re
ligiosus vel clericus vel layc⁹ sit calidus
nō sequit̄ malū qꝛ boni sūt. Si frigidus
nō credit̄ eis. ergo nō sequit̄ malū. Sed
qñ est tepid⁹ tūc dāpnificat qꝛ cōfidunt
in eis ⁊ decipiūt bona mlr nō ꝯfideret de
malo religioso vel clerico seu layco. Sz
qꝛ ꝯfidit de tepido. Ideo est defraudata.
Ecce q̄re dic̄ vtinā frigid⁹ esses ⁊c̄. Sz
qꝛ tepidus es incipiā te euomere ex ore
meo ⁊ hoc qñ xp̄s in iudicio dicet. Disce
dite a me maledicti. qꝛ tepidi corrū punt
totū mundum. Ido renouamī spū men
tis vr̄e. Dico quarto ꝙ quart⁹ defectus
q̄z inducit senectus est incuruatio capitis
Iuuenis vadit erectus. Senex aūt incur
uat⁹. Rō naturalis. Sicut ignis emittit
flāmas in altū ita cor hoīs iuuenis est ita
ardēs ꝙ facit ire recte. Sz qñ calor cor
dis minuit̄ ꝓpter senectutē caput inclina
tur. Istū defectū facit peccatū in aīa ꝑso
na que est sine pctō hz caput aīe scz cogi
tacōes rectū cogitādo deū ꝑadisum cele
stia ⁊ ardenter desiderat ibi esse intm̄ ꝙ si
de⁹ dr̄t sibi ab hinc vsq̄ ad annū venies
diceret o dñe debeo adhuc tādiu ꝑegria
ri ⁊ a te separi. Quia calor deuocōis eri
git caput. Sz pctm̄ mortle facit inclīare
caput ad terrena vt bestie q̄ qꝛ nil hñt in
celo respiciūt t̄rā. Pctōr nō delectat̄ re
spicere celū sic̄ nec latro iudicem in kathe
dra eleuatū Exēplū euuāgelij de q̄dam
publicano. Publicanus aūt alōge stās
nolebat nec oc'los ad celum leuare Luce.
xviij. qꝛ pctm̄ trahit deorsū ad cogitandū
⁊ desiderādū terrena dicēdo. O si possez
hr̄e ꝫ vel ꝫ. Sic descendūt inferi⁹ ad in
fernū. De ꝫ dicat̄ miracl'm euuangelij de
q̄dā muliere iuuene ⁊ pulchra q̄ ibat rec
te ⁊ subito fuit īfirma de curuitate nec po
terat eleuare caput vt respiceret alios de
q̄ oēs mirabāt̄ nesciētes vñ. ꝫ xp̄s sciēs
cāz dixit Mul'r dimissa es ab infirmita
te tua ⁊ imposuit illi manus ⁊ confestim
erecta est ⁊ glorificabat deū ⁊ dixit xp̄s.
Hanc filiam q̄ ligauit sathanas. xviij. an
nis opportuit solui Luc̄. xiij. Ista mulier
significat animam humanam recte incedē
tem que viuit bene respiciendo delectabi
liter sursum hereditatem dimissam a pa
tre in testamento dicit clausula testamen
ti. Nolite timere pusillus grex. Quia cō
placuit ⁊c̄. Luce. ij. Sed quando peccat
perdit calorem deuotionis ⁊ incuruatur.

Sz qñ xp̄s suis manib tangit cor dans ꝛtricōnem ⁊ igit̄. Jdo xp̄s respicite ⁊ leuate capita vestra qñ appinquit redemptio vestra Luc.xxj. Renouamī spū mentis vre ¶ Dico q̄ quintus defectus q̄z ī ducit senectus est debilitatio membrorū. Juuenis enī est fortis ⁊ robust⁹. Senex aūt debilis. Jdeo cū baculo sustentat̄ A planta pedis vsq̄z ad verticē nō est in eo sanitas Ysaie.j. Hoc facit peccatū in aīa q̄ aīa est in grā ē fortis intrīs q̄ nō posset cogi ad peccādū ab oīb dēmonibus ꝗ p⁹ peccatū est ita debilis q̄ statim cadit. Sic mulier vxo vel alia aliq̄z peccet fortis ē ad resistēdū ꝗ āissa verecūdia ⁊ frā corruptione infirme fūt ⁊ defacili deinceps labunt̄ ⁊ seducunt̄. Jdeo mlieres auisetis vos ne pdatis frenū verecundie peccatū pecauit ibēlin pterea instabilis fēta est Threno.i. Itē qñ psona est ī grā hz genua man⁹ ⁊ oīa mēbra firma ad orandū ⁊ nō attediat̄ de genuflexione manuum eleuacōne nec de ieiunio diurio nec de disciplinis. Sz erq̄ est in pcis stati attediat̄ Infirmata est ī bonū q̄ habitat ī marat Mich.j. Marat.i.amaritudo ⁊ sigt pctīm q̄ ducit aīaz ad amaritudinez dāpnacōnis. Jdeo renouamī ꝛc̄. Dico sexto q̄ sext⁹ defect⁹ q̄z senect⁹ facit est appinq̄rio mortis q̄z moriant̄ ita bñ iuuenes sic senes tīī nat̄ alit̄ iuueis pl⁹ distat a morte qz p̄z viuere.xx. vel.l.annis adhuc Senes aūt iā fūt in ianuis mortis. Dñe q̄ antiq̄t ⁊ senescit ꝛc̄. Hoc facit pctīm aie facit aīaz esse ppe mortē infernalem pl⁹ q̄z camisia sit ppe carnē qz statim qñ exit a corpe nō tardat p annū vel p mensem ꝛc̄. Descendere ad infernum ꝗ in puncto Ducūt in bonis dies suos ⁊ in puncto ad infernū descendūt Job.xxj. Jdeo dō. in psona peccatorū dic vno tantū vt ita dicā gradu ego mors q̄ sicz eterna diuidimur p̄mi Regū.xx. Si ergo peccatum mortale facit istos sex defect⁹ ī aīa quos senectus facit in corpe q̄ bene potest dici senectus anime moraliter. Ergo renouamini renouatur homo per contritionē cōfessionem ⁊ penitentie assumptionem vl acceptationem ⁊ p satisfactionem ⁊ iniuriarum remissionē ⁊ qūto iniuria est maior tanto meritum remissionis est maius Jgitur renouamini ꝛc̄

¶ Alius Sermo de eadem dñica

Renouamī spiritū mentis vestre istud habetur textualiter ad Ephxse os.iiij. Et recitatīe in epistola currentis dominice q̄z nullus sermo seu doctrīa habet virtutem nec efficatiaz puertendi peccatores ad bonā vitaz sine gratiā dei. Jō saluretur virgo maria. Pro declaracōe huius verbi ⁊ materie p̄dicande. Sciendum q̄ ista differentia inter alias est inē aīam ⁊ corpus qz nos inueniūus q̄ anima q̄ diu est cum corpore ⁊ viuit cum eo dem quātumcūq̄z sit senex ⁊ antiqua pōt renouari. Corpus vero nō potest renouari. ¶ Nō inuenit̄ in scriptura q̄ vnq̄z renouauerit aliquez de senecture ad iuuētutem licet legant̄ maiora miracula que xp̄s fecit. Suscitauit mortuos q̄ est pl⁹ etiā dāpnatos suscitauit ⁊ saluabantur. Sed nunq̄z de sene fecit iuuenez. Ratio qz licet senectus sit malum corporis.ē tīī bonum anime Juueut⁹ per oppositum est bonum corporis ⁊ malum anime. Senex enī iam pdidit magnam partem calorīs ⁊ consequenter inclinationem ad peccandum deficiunt sibi vires sp̄ est ppter q̄ despicit illaz vel semp in doloribus vitam ⁊ desiderat aliam. Jtem est ppe mortem ⁊ ideo ordinat vitam suam disponit de bonis despicit mundū ⁊ diuitias honores ⁊ vanitates ⁊ qz multa vidit ⁊ audiuit nō ita facilīter decipitur a demone Ecce quomodo senectus est bonum anime licet sit malum corporis. Jdeo iobj antiquis est sapia ⁊ multo tempore prudētia Job.xij

¶ Nota prudētia qꝛ licet nesciat legere tñ qꝛ vidit tot ꝑicula ⁊ ex multis exꝑientijs generat̄ sapīa fit prudēs. De iuuentute est totū oppositū. Iuueis em̄ est fortis robustus ⁊ inclinat̄ ad multa peccata quō poterit exꝑiri delectacōnes carnis ⁊ ascendere in diuitijs honoribꝫ cū illa vana iuuentutis spe. ⁊ qꝛ paꝝ viderūt sūt in exꝑti ⁊ quasi stulti. In tm̄ ꝙ dicit. Salomō. Cōsidero vecordez.i.stultū iuuenez qui trāsit ꝑ plateas.i.latitudinem platea grece latitudo est latine. Prouerb. vij. Alibi adolescentia.i.iuuent⁹ ⁊ voluptas vana sūt Eccl's.xj. Pz ergo ꝙ iuuentus nocet aīe ꝫ valet corpori. Et qꝛ de⁹ nunq̄ trāsmutat creaturā de bono ad malū ymo ꝑ oppositū. Iō de ꝑsona sene nūq̄ facit iuuenē qꝛ essz malū aīe quā plus diligit q̄m corpus. Ista est ratio q̄re deus nunq̄ renouauit nec renouabit corꝑa antiq̄ ad iuuentutē nisi in iuditio. Qꝛ tunc adā mathusalē qui mortui fuerūt senes renouabunt̄ qꝛ iuuenes in etate.xxx.annorū resurgent. Rō qꝛ erūt gloriosi nec de cetero poterunt peccare. Aīe aūt pñt renouari. Imo q̄ntūcunq̄ sint senes ⁊ antiq̄te in peccatis pñt renouari ⁊ effici iuuenes. Ido dt thema. Renouamini spiritu mentis ⁊c̄. Pz thema. Mō videamus quō ⁊ q̄t modis fit ista renouatio siue iuuenatio ⁊ inueni ꝙ sex modis pōt fieri q̄ modi sūt in nat̄a exꝑimentati. Primus est ꝑ paciam virtualē. Scd's est ꝑ pñiaz actualē. Tercius ꝑ hūilitatē cordialem Quartus ꝑ largitatē liberalē. Quintus per dilectionē diuinalē. Sextus ꝑ ꝯtemplacōez supernalē. Prim⁹ modus renouacōnis aīe. Licet sit antiq̄ ⁊ corrupta in peccatis est per patientiā virtualē.scz erga deū ⁊ ꝓximū. Pacīa virtualis erga deū est vt in tribulacōnibꝫ q̄ sūt a deo sūt vt infirmitates diuerse paupertates perditio filioꝝ parentū ⁊ amicoꝝ. Omnes iste tribulacōnes sūt a deo principal'r lz operet̄ per nat̄am instrumētaliter vt notarius ꝑ calamū nec de lr̄a bona siue mala dr̄ calamus fecit ꝫ notari⁹. phi ꝑfecte nō cogscētes deū dicūt a tali planeta est hoc q̄ñ ergo in hijs tribulationibꝫ quaꝝ ipe deus est actor principalis hō hz patientiā nō murmurādo ꝯtra deū nec amaritudinē cordis recipiēdo nec se indignando ꝫ de necessitate faciendo ꝟtutem tū in isto ornello aīa depurat̄. Ita fecit q̄ eadez die ꝑdidit quicq̄d habebat vt patet. Job.j. Dñs dedit dñs abstulit. Sit nomen dñi benedictū. Ex ista patientia renouat̄ anima. Scd'a erga ꝓximuz scz q̄ñ de iniurijs ꝓxime quecūq̄ sint nō recipistis vindictā licz possetis.qꝛ magis generos⁹ vel diues estis ꝫ dicatis deo.domīe Ego possē recipe vīdictaz de tl'i iniuria michi facta ꝫ qꝛ ego maiores iniurias feci vobis ⁊ nō recepistis vindictaz. Ideo dñe amore vestri remitto ⁊ nolo vindictā vt vos mihi remittatis. Talis patientia facit aīaz domicellā iuuenē q̄ntūcūq̄ fuisset antiq̄ Ideo dic̄ xp̄s. Mat.vj. Si dimiseritis hominibꝫ peccata eoꝝ dimittent̄ ⁊ vobis de hoc similitudo ⁊ experimētum ī natura. Ferrū em̄ a sua rubigine renouat̄ per ignem dupliciter. Primo per fornacem. Scd'o per martellum. Ita de anima cui⁹ rubigo est peccatum. Si q̄ñ ponit̄ in fornace tribulacōis infirmitatis ⁊c̄. Habet patientiā renouat̄ vel ꝑ martellū Iniurie ꝓximi dicunt̄ martelli q̄ñ faciūt vobis vuā iniuriā dando alapam vel vulnus ꝫ teneamus nos firmiter ne rumpamur tenet̄ ꝑ impatientiā ⁊ sic etiā anima renouat̄. Ido apl's de se ⁊ de alijs dicebat. Lz hijs q̄ foris est hō corrūpat̄ tñ is q̄ int⁹ est renouat̄ de die in diem.ij. ad Coꝝ.iiij. Nota de die in diez qꝛ due sunt spēs pacīe. Prima erga deū .et ista facit vnā diē clarificās aīaz. Scd'a erga ꝓximū aliā diē faciens ergo Renouamini spū mētis vestre.i.abicite vetera pctā ⁊ induimī. Scd's modus est ꝑ pñiaz actualē Bñdict⁹ ds q̄ tot modos ordiauit

ad renouandū aīaz. Pñia actualis ē qñ
psona q̄ diu vixit in peccatis ⁊ ī mala vi
ta redit ad se dicēs. o miser ego sū religi-
osus vel clericꝰ. Hic pñia ꝟa incipit. Se
cūdo recipit ꝓpositū nō peccandi. Tercio
recipit ꝓpositū ꝯfitēdi. Quarto acceptat
pñiam ⁊ sic renouat aīa. De h̄ expimen-
tū in natura videꝰ. Dicunt naturales q̄ expti
sūt ꝓprietates rerꝝ ꝙ ꝟpens ex nimia anti
q̄tate vix pōt se mouere ex grossitia ⁊ ru-
ditate pellis/ qd̄ ipa aduertēs ꝑmo ieiu-
nat. Scdo pellis ex ieiunio q̄i separat a car
ne. Tercio a dura pelle renouat ꝑ artum
foramē. Sic aīa in pctis antiq̄ta ⁊ īuete
rata nō pōt se mouere ad eūdū ad ꝑadi-
sū ꝑ opa meritoria. Sed remediū bonū
hz serpētis remedio sile vt scz sic ꝟpēs ie
iunat sic pctōr tal' faciat abstinētiā a pec-
catis elōgando se a mala societate deinde
ꝑ artū foramē ꝯfessionis deponat pellez
pctōꝝ. sicut ꝟpēs cū magna labore depo
nit pellē. Ita etiā ꝯfessio est laboriosa in
q̄ hō q̄si diffamat se dicēdo pr̄. Ego sum
miles vel ciuis ⁊c̄. gētes ⁊ hoīes honorāt
me h̄ ego sū tl'is ⁊ tl'is/ ⁊ sic aīa renouatur
⁊ induit noua pelle s. gr̄e ⁊ sic aīa pōt am
bulare meritorie auct̄s. Deponite ꝟm ꝓ
stinā ꝯuersacōnez veterē hoīez q̄ corrū-
pit. s. desideria erroris. Renouaī spū ad
Eph. iiij. Deponite scz vitā ⁊ ꝯuersacō-
nē malā pctōꝝ. Nota cū dic̄ q̄ ꝟm deum
creatꝰ est. Nam pñia fuit ꝑma ꝑdicatio
xp̄i postq̄ ieiunauit. vñ dic̄ matheꝰ Ex-
inde cepit predicare ⁊ dr̄e. pñiam agite.
Mat. iiij. Nō iniusticia. i. pñia a pctis ꝑ
teritl ⁊ sctitate custodiēdo se a pctis futu
ris ꝟitatl s. pñie/ g̃ renouamī ⁊c̄. Terciꝰ
modꝰ ē ꝑ hūilitatē cordialem. qñ psona
vna supba ⁊ pōposa vult hūiliari toto ⁊
ꝟo corde dimittēdo vaītates q̄ tot dāp
nāt tūc aīa renouat. Itē qñ mlr videt ꝙ
vir iā nō sufficit ad vaītates q̄s ipa facit.
ymo oz eū facere vsuras retinere decīas
⁊ bona defūctoꝝ. ⁊ retīere eū oz ꝑcium

ꝟuoꝝ. ⁊ ipa dic̄ viro. Ecce iocalia nō faci
atis ista de cetero ego volo ire simplr ne
dāpnem̄ vos ⁊ ego q̄d mihi ꝓderūt ma
nice ⁊ caude. Meliꝰ em̄ est dare amore
dei tūc aīa renouat. Idē de dño siue ꝑla
to cꝰuis sit statꝰ. qñ de statu vano ⁊ pō-
poso hūiliat ꝓ d̄ d. Nolo oīa expēdere ī
vaītatibꝫ ī ꝯuiuijs ⁊ cū dilectis mlieribꝫ
Ego habeo tot florl vl' solidos de redditi
bꝫ tm̄ expēdā ꝓ corpe ⁊ tm̄ ꝓ aīa. qñ ali
q̄s sic hūiliat aīa renouat. de h̄ expimen
tū ī natura Dicūt naturales ꝙ qñ aquila est
mltū antiq̄ hz rostꝝ in tm̄ reflexū ꝙ non
pōt os apire nec comedere ⁊ sic marcescit
⁊ hñdat in plumis. Et a sua vetustate re
nouat allidēdo rostꝝ ad petraz totū h̄ fit
ad exēplū nr̄m aq̄la antiq̄ ē aīa pctis an
tiq̄ta rostꝝ hñs. i. intellctm̄ accutū qz nil'
accutiꝰ est ī hoīe nec subtiliꝰ q̄ cū deberet
eē rc̄ts erga deū ⁊ celestia ꝯtēplādo refle
ctit tm̄ ad seipz cogitādo suū genus vt de
genere regali vel tali ⁊ cogitando ꝓpriam
excellentiam dic̄. Ideo tu debes ire sic in
dutus. Ecce habundantia plumaꝝ. Itē
ego sum nobilis vel miles Ido debeo sic
et sic incedere. Non opus est follo suspen
dere cimbalum collo. Et sic anima se ma
cerat non recipit cibum spiritualem ⁊ ha
bundat in plumis id est vanitatibꝫ. Idez
de religiosis vel clericis cogitantibꝫ. Ego
sum magister vel doctor aptus ad dispu-
tandum et predicandum. Ideo debeo te-
nere statum. Debeo esse dominus ⁊c̄. ec-
ce plume. Idem de mulieribus cogi-
tantibus. Nōne ⁊ ego sum melior ⁊ pul
chrior q̄m talis que facit sic ⁊ sic cum ma
nicis caudis ⁊ ornamentis monilibꝫ ⁊c̄.
Dicatur contra expensas que fiunt in ma
nicis caudis ⁊ camisijs Remedium ha-
bemus vt aquila allidendo Rostrum ad
petram de qua apostolus. Petra autem
erat xp̄s. j. Coꝝ. x. Et sic anima renona-
bit. Allidit em̄ cogitādo quō xp̄s iuit in
dutus q̄. xxx. annis portauit eādē tunicam

Si ergo dñs ⁊ rex iuit sic. quare ergo ex
pedam ego tantū in vanitatib⁹. Idem de
mulierib⁹ qñ tēptant̄ vt in q̄libet festiui
tate hr̄e vellent tales vel tales vestes ꝑ
cutiāt rostꝝ ad petrā xp̄m cogitādo xp̄m
⁊ mr̄em ei⁹ quō ibant cū tñ essent de tali
genere. Sic aīa renouat̄ dauid ī p̄s. Re
nouabit̄ vt aquile iuuentus tua ⁊ replet
in bonis desideriū tuum cogitādo xp̄m ⁊
virginē mariā sic renouat̄ aīa a sup̄bia in
huilitatez. Quart⁹ modus est ꝑ largita
tē liberalem qñ de bonis spūalib⁹ vel tē
ꝑalib⁹ a deo datis hō dat amore dei libe
ral'r. verbi gr̄a si habetis sciam ⁊ instruitis
ignorātes. Si habetis deuotionē carita
tem ⁊ corrigitis pctōrē. Si habetis ꝯso
lacōez ꝯsolamini tristē. Si eloquentiaz
subueniatis nescienti loq̄ ne ꝑdat ius suū
⁊c̄. Idē de elemosinis corꝑalib⁹ si habe
tis panem vinū pecuīas detis amore dei
qꝛ ip̄e multiplicabit oīa. Ex tali liberali
tate aīa renouat̄. Qꝛ sup̄est nō dic̄ q̄ ne
cesse date elemosinā ⁊ ecce oīa mūda sūt
vob̄ Luce.xj. De hoc exp̄imentū in natu
ra. Inde ceruus est antiqu⁹ indurat̄ pell'
⁊ cornua crescūt ⁊ nō pōt comedere. Et
natural'r comedit vnā herbā venenatā po
stea estuās renouat̄ ad fontē. Ceru⁹ sig
nat auaꝝ. Ratio qꝛ hz duo magna cor
nua ⁊ in quolibet hz plura cornua. Duo
cornua auari sunt vsura ⁊ rapina ⁊ que
libet hz plura cornicula scz pl'es spēs vsu
re ⁊ rapine. Primus est numerare.x. vel
ꝑ.xij.lz nō ponat̄ sic ī instrumēto ne pre
lat⁹ eū puniat. Scd̄s vc̄dēdo plus ꝓpter
solucōnis dylationē. Terci⁹ ꝓpter pecuī
am ꝑatam minus. Quart⁹ ꝓpter securi
tatē recip̄e passionē. Quintus obligatio
libertatis De pistaria molendino ⁊ hui⁹
modi ꝓpter mutuū. Secūdum cornu d̄r
rapina Pr̄ia spēs d̄r rapina violenta vt
dñoꝝ ⁊ latronū. Scd̄a furtū secretū de
domo vinea seu orto Alij peccant false
vc̄dēdo alij emēdo. Idē si notari⁹ mutat
testamentū. Si tales nolūt renouari ⁊
saluari oz comedere de herba vt ceru⁹ ve
nenata de q̄ dic̄ dauid. Cōuertant̄ pctō
res in infernū scz cogitādo acerbitatē pe
naꝝ. Comedūt de ista herba om̄s gentes
q̄ obliuiscūtur deū p̄s.ix. Gustat̄ em̄ ista
herba cogitando q̄d erit de aīab⁹ auaroꝝ
quō puniunt̄ in inferno ⁊c̄ ⁊ sic estuātes
ibitis ad fontē s. taxiā vel bursā ⁊ restitu
etis ⁊ sic aīa renouat̄ auctoritas. Nolite
ꝯformari huic secl'o scz dādo vos auari
tie. Sz renouāini in nouitate sensus vr̄i
vt ꝓbetis q̄ sit volūtas dei bona benepla
cens ⁊ ꝑfecta. Ad Ro.xij. Nota volū
tas dei bona est vt faciat̄ restitucōem bē
neplacens qñ de bene acq̄sitis facitis ele
mosinā. ꝑfecta qñ decetero nec ꝑ vsurā
vel rapinā homo vult aliq̄d s̄ vult viue
re de suis redditib⁹ planis vel possessioni
b⁹. Ali⁹ modus est ꝑ dilectionē diuina
lē qñ hō est tot⁹ philocaptus de xp̄o dū
est miser q̄ non est philocapt⁹ de illo. In
quē desiderāt angeli ꝓspicere.j.pe.p̄mo.
Et qñ hō inflatur in amore xp̄i anima te
nouatur ⁊ iuuenescit. Ita fuit de maria
magdalena De qua dic̄ xp̄s. dimissa sūt
ei peccata qm̄ dilexit multū. Luce.vij. de
hoc habemus exp̄imentū in nat̄a. Dicūt
nat̄ales de fenice antiq̄ que ꝯburendo se
ad ligna suis alis inflāmat se ⁊ renouat̄.
Ita de nobis in peccatis antiq̄tis in nido
cordis nostri ponam⁹ ligna calida s. opa
q̄ xp̄s fecit ꝓ nobis ⁊ sic inflāmat̄ homo
⁊ ignis accendit̄ alis cogitacōnum. Dica
tis si aliq̄s vestꝝ fuisset captiu⁹ in barba
ria ⁊ aliq̄s amore vestri illic trāsiret ⁊ fa
ceret se captiuū ⁊ vos liberaret q̄ntū vos
inflāaretis ad eū diligendū Omnes era
mus captiui dyaboli in barbaria h⁹ mū
di ⁊ xp̄s amore nostri trāsfretauit. Itez
si essetis totus le ꝓsus ⁊ al'r non possetis
curari nisi de sanguine medici fieret balne
um de vena cordis q̄z medicus eo fine ef
funderet magn⁹ amor esset ymo. Ita fe
cit xp̄s de balneo baptismi sāguis em̄ xp̄i
Habet virtutē sanandi aīas le ꝓsas igit̄

Itē si haberet manus abscisas ⁊ medicus gratis vob restituere ēgtuz diligeretis eū. sicut eciā illuz qui i vtero mātis dedit vob manus. caput. oculos. merito dz diligi. Itē si stult⁹ ḋs ⁊ medicus ḡtis curaret eū ⁊c. Puer i vtero matris stultus est nō bñs aiam rōnalez. ⁊ xp̄s dat ⁊c. ḡ renouanū. Sextus modus est p̄ ꝓtemplacōez supnaturalē. p̄sone ꝓtēplative qñ ꝓtemplatur op a dei ⁊ miracula q̄ fecit tm̄ placet deo q̄ renouāt aie. Modus ꝓtēplandi p̄rio dei potenciā q̄ solo ꝗbo de nihilo cuncta creauit. Ante mūdi creatōez nihil erat nisi sol⁹ de⁹. Sz diceret aliq̄s vbi morabat de⁹. Dicendū q̄ tūc ꝗ mō eciā morat scz in camera sue eternitatis. Scdo ꝓtēplari debem⁹ finē mūdi. quō in corpe ⁊ aia habem⁹ ꝓparere i iudicō ⁊ sic timebim⁹ vtq̄ a dextris vel a sinistris illa die inueniamur. Itē debem⁹ contēplari de palacō celi. de mirabili e⁹ pulchritudine. Item cōtemplari penas miseras ⁊ figuras demonū in inferno debem⁹. p̄mitto tibi q̄ si ista diligēter ꝓsiderares pcta vitares Itē ꝓtemplari debem⁹ p̄uidenciā. quō p̄uidet aialib terre. piscib maris. ambo celi. ⁊ nob quolibet āno dat bladuz. vinū ⁊c. Itē debemus cogitare de aiabus purgatorij. de aiabus paradisi. Rogando deū vt ponat i corde hēredū ⁊ manu missor vt ꝓpleant testamētuz ⁊c. Extalib ꝓtemplacōib aia renouat. De hoc experimentū in natura de ancipitre antiq̄ q̄ non p̄t volare. ⁊ expādit alas suas ad austrū ⁊ renouabit. De hoc auctas. nū quit p̄ sapiaz plumescit ancipiter expandens alas suas ad austrū. Job. xxix.

Questio est quā deus fecit Job. Ancipiter sigt p̄sonā ꝓtēplativā volātem al' cōtemplacōis ⁊ orōis ad austr. Auster est vētus calidus ⁊ humidus. Cōtemplacō calefacit p̄ deuocōez ⁊ humectat p̄ lacrimacōez ⁊ aia renouat. Renouamini igit ⁊c. Dnica. xx. Sermo prim⁹.

Similē est regnū celor hoi regi q̄ fecit nupcias filio suo. Math. xxij.

Sermo tiz erit de sancto euāgelio hui⁹ dñi ce. Salutet ꝗgo maria. In isto euāgelio pñtis dnice sunt tria pūcta multū notabilia ad informacōnez vite nostre.

Primus ē humilitas diuinalis.

Scdus puersitas humanalis.

Tercius indignitas meritalis.

In hīs trib pūctis stat totū euangeliū et de prio scz humilitate diuīali dicit tix. Simile est regnū celor ⁊c. Primo dico ⁊c. Pro intellcū h⁹ tixātis ⁊ humilitatis diuine Sciendū q̄ incarnacō ꝓparatur mistionio. ⁊ dz matrimōniuz qz rāta fuit vnio ⁊ ꝓiunctō humanitatis cū filio dei q̄ huānitas ⁊ diuinitas nō sunt nisi vnū in supposito ypostasi ⁊ p̄sona. Non credatis q̄ huānitas sit vna p̄sona ⁊ diuinitas alia. ⁊ sicut vir ⁊ vxor. Itaq̄z iā nō sunt duo ⁊ vna caro. Math. xix. Ita deus ⁊ homo in xp̄o nō sunt nisi vna p̄sona ⁊ est articulus fidei dei. Quilz de⁹ sit ⁊ homo nō duo tm̄ ⁊ vn⁹ est xp̄s ⁊c. Mō dico q̄ in ista benedicta incarnacōe de⁹ ondit maxiaz humilitatez. Si ei vultis cogitare dei supiozitatez ⁊ excellenciā. ⁊ hōis inferiozitatez de⁹ ē altissim⁹. et sub se hz. x. gradus creaturar naturaliū ⁊ corpaliuz. ⁊. x. gradus spūaliuz.

Primus gradus creaturar spūaliū ē altior aliq̄s seraphinor. Scdus cherubinor. Tercius thronor. Quartus dnātionū. Quitus virtutuz. Sextus potestatuū. Septim⁹ ꝓnciparuū. Octauus archāgelor. Nonus angelor. Decimus aiaruz rōnabiliuz Primus ḡdus creaturar corpaliuz altior ē celuz empireū. l' primū mobile ꝓm aliq̄s phos.

Scdus celi cristallini. Tercius firmamētū. Quart⁹ est elemētuz ignis. Quit⁹ elementū aeris. Sext⁹ elementū aque. Septim⁹ elementū terre. Octauus de